

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๕

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๒๐ ถึง ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๐

๒๕
กรุงเทพ ๒๕/๒๕๗๐ (ตามญ)

๑. ประธาน แจ่งเรื่อง ขยายเวลา ประชุม ตามญ
แห่งสภาผู้แทนราษฎร ๑๕๗๗-๑๕๗๘
๒. รับรอง รายงาน การ ประชุม สภาฯ กรุงเทพ
๑๕, ๑๖/๒๕๗๐ (ตามญ) สมัยที่ ๒ ชุด
ที่ ๒ ๑๕๗๓-๑๕๗๔
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศก-
ราช ๒๕๗๐ ของรัฐบาล ๑๕๗๒-๑๕๗๔
๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติ พักด เก็บเงินค่านา
พุทธศักราช ๒๕๗๑ ของรัฐบาล ๑๕๗๕-๑๕๗๖
๕. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ ถด อัตรา เก็บเงิน
อากรสวนใหญ่ พุทธศักราช ๒๕๗๓ ของ
รัฐบาล ๑๕๗๖-๑๖๐๐
๖. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ ถด อัตรา เก็บเงิน
ค่าที่ไร่ช้อย พุทธศักราช ๒๕๗๓ ของรัฐบาล ๑๖๐๐-๑๖๐๒

๘. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ ดกชัศตรา เก็บเงิน
ภาษีไวยาธูป พุทธศักราช ๒๔๗๓ ของ
รัฐบาล ๓๖๐๒-๓๖๐๔
๘. เรื่องร่างพระราชบัญญัติ ยกฐานะศาลแขวง
มีนบุรีเป็นศาลจังหวัด ของรัฐบาล ๓๖๐๕-๓๖๐๗
๘. รัฐบาลตอบกระทู้ถามสมาชิกสภาฯ
- ก. เรื่อง เก็บเงิน อากร ค่านา ของ
นายจำลอง ๓๖๐๗-๓๖๐๘
- ข. เรื่องการปกครอง ของนายจำลอง ๓๖๐๘-๓๖๑๒
- ค. เรื่องการไปตรวจราชการของรัฐมนตรี
ของนายจำลอง ๓๖๑๒-๓๖๑๓
- ง. เรื่อง การ เรียน วิชา แพทย์ ของ
นายฮ้วน ๓๖๑๓-๓๖๑๗
- จ. เรื่อง การแพทย์ และ การ ดำรง หน้าที่
ของนายฮ้วน ๓๖๑๗-๓๖๒๐
- ฉ. เรื่องการขาดประทาน ของนายนิม ๓๖๒๐-๓๖๒๖
- ช. เรื่องต้นครุฑ ของธนาคารธนชาติ ๓๖๒๖-๓๖๒๘
๑๐. เรื่องร่างพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครอง
ท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๗๐ ของนายยกเตียง
เหมะภาค ๓๖๒๘-๓๖๔๕
๑๑. เรื่องร่าง พระราชบัญญัติ ให้ การ ศึกษา แก่
ผู้ใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๗๐ ของนายพอง
ดีทชัชวรม ๓๖๔๖-๓๖๕๕

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๓๒๖๗	๓.๕	ชดประทาน	ชดประทาน
๓๒๗๕	๓๗	กระทุ	กระทุ
๓๒๗๖	๓	กระทุ	กระทุ
๓๓๗๖	๕	พระยาฤทธิชัย	พ.อ. พระยาฤทธิชัย
๓๔๔๕	๒	ทงหมด	ทงหมด
๓๕๕๓	๖	เมื่อดภา ๑ ไ้ น	เมื่อดภา ๑ นได้
๓๖๒๐	๓๕	ประชานาด	ประชานาด
๓๖๒๐	๓๖	ชดประทาน	ชดประทาน
๓๖๕๕	๓๗	แก้	แก้
๓๖๗๗	๕	เดินอากาศ	เดินอากาศ
๓๗๐๕	๓๕	เทศอก	เทศอก
๓๗๗๒	๓๖	พระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๓๓๓๗	๗	ตาม	ตาม
๓๓๓๗	๗	นายฉ้วน	นายฉ้วน
๓๓๔๐	๖	นายเชมชาติ	นายเชมชาติ
๓๓๗๗	๗	ประมาณแพง	ประมาณแพง

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๕/๒๔๘๐ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒

วันเสาร์ที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๘ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วนหมัดมาชิกมาประชุม ๑๕๒ คน เป็นองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีฉบับหนึ่ง
ลงวันที่ ๘ มีนาคม แจ้ง มาว่า ได้มีพระราชกฤษฎีกาย้ายเวลาดำเนิน
ประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๐ มีความว่า

พระราชกฤษฎีกา

ย้ายเวลาดำเนินประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร

พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎรลงวันที่ ๕ สิงหาคม

พุทธศักราช ๒๔๘๐)

๑๕๘๐

อาทิตย์ ทพธามา

พต-๑- เจ้าพระยาพิชัยเนทรโยธิน

ตราไว้ณวันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า ดมัยประชุมตำมัญแห่งสภามัญแทน-
ราษฎร ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐ จะตั้ง
กำหนดดมัยประชุมในวันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐ อยู่แต่ แต่
โดยเหตุที่ยังมีกิจการที่สภามัญแทนราษฎรจะต้องประชุมปรึกษากันอยู่อีก
คณะผู้สำเร็จราชการ แทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกานี้ ขยายเวลาดมัยประชุม
ตำมัญแห่งสภามัญ แทนราษฎร ออกไป อีกตามความในมาตรา ๒๗ แห่ง
รัฐธรรมนูญจนกว่าจะได้ มีพระราชกฤษฎีกามีกำหนดดมัยประชุม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พทพดพยหเตนา

นายกรัฐมนตรี

เรื่องตราพระเจ้าจะแจ้งให้ทราบเป็นเวียงที่ ๒ คือตราพระเจ้าได้รับ
หนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีตั้งวันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐

มีความว่า เรื่องรับรายรับรายจ่ายของแผ่นดินและบัญชีการรับจ่าย
เงินของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุม
ปรึกษา ลงมติให้ เสนอรายงาน คณะกรรมการ ตรวจเงิน แผ่นดินตรวจ
สอบรับรายรับรายจ่ายของแผ่นดินประจำปี พ.ศ. ๒๔๗๗ และรายงาน
การตรวจ สอบ การ รับจ่าย เงินของ คณะกรรมการ ตรวจเงิน แผ่นดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ต่อตุลาการแทนราษฎร ตามความในพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ มาตรา ๕
อนุมาตรา ๑ และมาตรา ๖ ดังได้เสนอมาร่วมกับหนังสือขอร่างด.๗๐
ชุด หนังสือฉบับนี้ได้แจกแก่ท่านสมาชิกแล้ว จึงแจ้งให้ทราบตาม
ระเบียบ

เรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบเรื่องที่ ๓ คือข้าพเจ้าได้ รับหนังสือ
จาก ท่าน รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง ยุติ ชกรรม ตั้งวันที่ ๓๐ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๔๗๐ มีความว่า เรื่องผู้ผิดจกเด็กคงผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนมคดีศาลอาญ เด็กคงผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนมศาล
ฎีกาได้ วินิจฉัยแล้ว มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีโดยผู้ร้องคัดค้านมิได้
ชำระค่าธรรมเนียมให้ครบถ้วนตามกฎหมาย

สมาชิกปรบมขอ

ประธานสภา ฯ ในวาระต่อไปข้าพเจ้าขอให้ ที่ประชุมรับรอง
รายงานการประชุมสภา ฯ ครั้งที่ ๓๕ และ ๓๖/๒๔๗๐ (ดามัญ) สมัย
ที่ ๒ ชุดที่ ๒ เมื่อไม่ผู้ ได้มีความเห็นประการใด ข้าพเจ้าถือว่ามี
ประชุมนี้ อนุมัติ ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าได้ รับญัตติ คำนวณของ รัฐบาล
ฉบับหนึ่ง มีความว่า ขอให้ ยกญัตติ ร่างพระราช บัญญัติ ฉะนั้นของ

รัฐบาลที่เสนอขอให้บทกวีวันพิจารณาคดีเป็นลำดับ มีผู้ใดจะมีความเห็นประการใด เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

๑๕.๔๓ น.

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล ขอ เสนอ ร่าง พระราชบัญญัติ ยศ ตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๘๐ โดยมีหลักการว่า เพื่อกำหนดการแต่งตั้ง การถอดถอนและการออกจากยศนายตำรวจสัญญาบัตรและประทวน เหตุผลในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้คือตราบใด ที่เนื่องด้วยแต่เดิมมากกฎหมายซึ่งเกี่ยวกับการกำหนด ยศ การแต่งตั้ง การถอดถอน และการออกจากยศตำรวจปรากฏว่าได้ กระจัดกระจายอยู่เป็นเวลานานมาแล้ว เพราะฉะนั้นสมควรจะปรับปรุงขึ้นใหม่ การปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลได้ ถู กำนอง เคียงกับพระราช บัญญัติยศทหาร ซึ่งได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติมาแล้ว คงมีบางสิ่งบางอย่างซึ่งในพฤติการณ์สำหรับทางการตำรวจไม่เหมือนกับทางทหาร ก็ได้มีการแก้ไขให้สมบูรณ์ได้ ร่างพระราชบัญญัตินี้รัฐบาลหวังว่าถ้าได้ประกาศใช้จะไม่มีการวิพากษ์ของประการใด เพราะจากกฎหมายที่มีอยู่ก็ได้มีอยู่แล้ว และอำนาจก็ให้ไปก็เป็นอำนาจที่ปฏิบัติ อยู่แล้ว เป็นแต่อาจจะได้เสียให้เป็นหลักฐานในการปกครองระบอบนี้

ประธานสภาฯ: มีผู้ใดมีความเห็นคัดค้านไหม

๑๕.๔๔ น.

ร.ต.อ พึ่ง ระเบียบ (นนทบุรี): คามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยศัตราวจมา ข้าพเจ้าเห็นด้วยในหลักการ แต่มีความข้องใจว่า เราจะไต่ต้งกันให้จริงตามพระราชบัญญัติ นั้นหรือไม่ เพราะถ้านอกจากในกรณีพิเศษแล้ว เราจะหาตัวเข้าบรรจุในตำแหน่งนั้นได้ยากที่สุด อย่างเช่นยศกึ่งแสนนายพลถึงนายพลเอก เพราะอัตราเงินเดือนจำกัด อย่างเช่นนายตำรวจสัญญาบัตรมีจำกัดที่สุด ซึ่งน้อยคนจะได้เลื่อนขั้นหนึ่ง ๆ อย่างนายร้อยตำรวจเอกมีถึง ๖ ชั้น เมื่อเห็นเช่นนี้แล้ว เรายังมองไม่เห็นว่าจะได้เลื่อนไปถึงนายพล นั้นเห็นว่าจะกินเงินเดือนได้ ๆ มากกว่าจริงจังกนัก อีกอย่างหนึ่งในเรื่องยศขั้นประทวนคืออัตราเงินเดือน ๖๕ ถึง ๗๕ บาท ก็ไม่น่าจะตั้งให้ มีนายตบ ชั้นไว้ ข้าพเจ้ามีความข้องใจอย่างที่ได้อธิบายมาแล้ว

๑๕.๔๕ น.

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: ในกรณีที่ตามร่างได้มีระดับชั้นยศอยู่ ก็นายพลตำรวจเอก นายพลตำรวจโท และนายพลตำรวจตรีนั้น และที่มีสมาชิกข้องใจดังนี้นั้น ก็เป็นด้วย เหตุว่า จำเป็นที่จะต้อง กำหนดไว้ ในพระราช

บัญญัตินี้ เพราะในขณะนั้นข้าราชการตำรวจซึ่งได้ออกจากราชการ
ไปแล้วและได้ดำรงอยู่ในยศเหล่านั้น เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องเอา
ได้ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติยศทหารเหมือนกัน ที่เห็นว่าการแต่ง
ตั้งนายตำรวจนั้นอาจจะมิประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ และ
เวลานี้ก็ได้ มีตัวบุคคลซึ่งเป็นนายตำรวจอยู่ ถ้าจะยกเลิกเสียแล้ว
จะเป็นการกระทบกระเทือนจึงได้ มีการบัญญัติไว้

ประธานสภาฯ: มีใครคัดค้านไหม

ร.ต.อ. พึ่ง ระวังภัย (นนทบุรี): ข้าพเจ้าไม่คัดค้าน

ประธานสภาฯ: เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นคัดค้าน ข้าพเจ้าจะ
ขอให้ที่ประชุมลงมติตามข้อบังคับ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา สั่งกรรมวิธีการชุดหนึ่งแปรญัตติกาย
ในบัดนี้

น.ต. หลวงช้างนางาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: รัฐบาลเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีความยุ่งยากและ
ไม่ได้เกี่ยวข้องกับราษฎรมากมายนัก เพราะฉะนั้นก็คิดว่าสองวันก็เป็น
การเพียงพอ

ประธานสภาฯ: รัฐบาลเสนอขอให้แปรญัตติกายในสองวัน

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าก็ขอว่าที่ประชุมหม่อม
อวระ คือไป ขอให้ พิจารณา ร่างพระ ราช มัญญัตติ พักดี เก็บ เงิน ค่านา
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

๑๕.๕๘ น.

พระยาไชยขสมบดี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง
รัฐบาล ขอ เสนอ ร่าง พระราช มัญญัตติ ดดี พักดี เก็บ เงิน อากกร ค่านา
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ดังกึ่งอัตรา เหตุผลที่เสนอร่างพระราช มัญญัตติ
เนื่องด้วยความไม่ปกติในทางเศรษฐกิจอันเป็นการสมควรที่จะเก็บภาษี
อากกรค่านาตดงกึ่งอัตราเช่นนี้ก่อน ๆ ไปอีกหนึ่งปี

เรื่องเงินอากกรค่านานี้ได้ มีพัคค้ออัตราตามพระราช มัญญัตติ เคมอยู่
แต่มาในปี ๒๔๗๔ ก็อยู่ในที่การเศรษฐกิจตกต่ำ รัฐบาลได้ลด
ร้อยละ ๒๐ ครั้นมาในปี ๒๔๗๕ ก็ได้ลดจากร้อยละ ๒๐ เป็นร้อยละ
๕๐ บัดนี้เก็บเพียงกึ่งหนึ่ง ก่อนที่จะลดจกแรงต่อไป ข้าพเจ้าขอ
เรียนถึงจำนวนเงินซึ่งเก็บได้ก่อนที่การเศรษฐกิจตกต่ำ คือในระหว่าง
ปี ๒๔๗๐ ถึงปี ๒๔๗๑ ในระหว่างปีเหล่านี้เก็บได้ดังนี้ คือในปี ๒๔๗๐
สิบด้านเจ็ดแฉ่น ในปี ๒๔๗๑ เก้าด้านเจ็ดแฉ่น ในปี ๒๔๗๒ แปดด้าน
สามแฉ่น ในปี ๒๔๗๓ เจ็ดด้านหกแฉ่น ในปี ๒๔๗๔ คือเศรษฐกิจ
ตกต่ำและลดอากกรค่านาตง เจ็ดด้านหกแฉ่น ครั้นในปี ๒๔๗๕ เมื่อได้

ตลอดเหลือกิ่งหนึ่ง เจ็ดตามหนึ่งแฉ่น ในปี ๒๕๒๒ เป็นปีที่ลดลงกิ่งหนึ่ง
ก็เก็บได้ ห้าตามเก้าแฉ่น ในปี ๒๕๒๓ หกตาม ในปี ๒๕๒๔ ห้าตาม
ห้าแฉ่น ในปี ๒๕๒๕ ห้าตามแปดแฉ่น ท่านจะเห็นได้ว่าเมื่อตัดอัตร
อากาศมาลงนั้น จำนวนที่เก็บได้ มากกว่ากิ่งหนึ่ง เท่าที่เห็นได้
เวลานี้แล้ว จึงสันนิษฐานได้ว่าสมรรถภาพในการเก็บและกำลังในการ
เสียอากาศของพืชของเดียวกัน และเมื่อได้ลดลงในอัตราหนึ่ง
ก็หวังว่าจะเป็นการช่วยผู้ที่ทำนาได้ดี และในปีก่อน ๆ นั้นสภาพก็เคย
ได้อนุมัติมาแต่ใน ระหว่างปี ๒๕๒๕ ถึงปี ๒๕๒๖ จึงหวังว่า คงจะได้ รับ
ร่างพระราชบัญญัติไว้ พิจารณา

๑๕.๕๐ น.

นายเทพ โชตินิขิต (ชยันต์) : ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ ที่จะลดอากาศมาลงกิ่งหนึ่งเหมือนปีที่แล้ว ถ้าเราจะทิ้งเอาไว้ว่ารัฐบาลประสงค์จะลดอากาศมาลงกิ่งหนึ่ง คงไม่ได้ ก็รู้สึกว่ามันได้พอสมควรช่วยลดการนี้ได้ พิจารณาได้ แต่ถ้าเราจะมองให้ ซึ่งไปจริง ๆ แล้ว เราคิดว่ารัฐบาลนี้นั้นไม่เป็นความจริง เพราะเหตุว่าไม่ได้ลดค่ามาลงเลยแม้แต่ต่างคนต่างเคย คือปีกลายเก็บอย่างไรก็เก็บอย่างเดิม ที่ลดลงกิ่งหนึ่งนั้น คือลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๒๕ คือก่อนเปลี่ยนการปกครอง ชันจริง ไม่เท็จ คือที่ลดนั้นลดลงกิ่งหนึ่งจากก่อนเปลี่ยนการปกครอง ไม่ใช่จริง ในเรื่องอากาศมานั้น

อาจจะปรับปรุงเสร็จใน ๒-๓ ปี แต่อาจจะปรับปรุงได้เร็วเมื่อหมด
 งบประมาณรายชื้อนั้นแล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะเริ่มการ
 ปรับปรุงนั้น จึงคิดไม่ได้ การปรับปรุงอาคารค่านาก็ ภาษีอากร
 อื่น ๆ ก็ให้คงรู้อย่างเดิมนั้น เราจะเชื่อกันได้แค่นั้น จริงอยู่
 ถ้าหากว่าจะพูดว่าเราควรจะเชื่อไปอย่างนั้น เราก็ควรจะเชื่อได้ แต่
 ปัญหาว่ารายชื้อนั้นเขาอยากเห็นแค่นั้น เราทราบกันดีอยู่แล้ว ไม่
 จำเป็นจะต้องพรรณนามามากมาย เราจำเป็นใหม่ที่จะบำรุงให้เขาได้รับ
 การชื้อนอกนั้นใจบ้างโดยการลดค่านาตงบ้างบางส่วน

* พระราชบัญญัติ นม หัตถการ ว่าตตชกร ค่านา ตงกิง อิศรา
 เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ นม หัตถการ ว่าตตชกร ค่านา ตงกิง อิศรา
 ญัตติได้ตกลงเพียงไว้ละ ๑ หรือ ๒ สตางค์ เราก็จะแปรญัตติลงไม่ได้
 เพราะว่าการลดการมีว่าตกลงกิงอิศรา ถ้าเราจะทำก็เป็นการผิดหลักการ
 เมื่อเป็นดังนี้แล้วไม่คงสงสัยว่า ถ้าเรารับหลักการนี้ไปแล้ว เรา
 ก็คงจะรูปการเก็บค่านาได้ จะแปรญัตติไม่ได้เป็นอันขาด ขอเรียน
 ไว้ให้ทราบเสียด้วย เพราะฉะนั้นที่คนหมายความว่า เรายังไม่
 ควรรับหลักการนี้ไว้พิจารณา และยังถ่วงใน เรื่องการรวบรัด
 และอะไรอื่นแปดแปดเป็นการทำใหัรายชื้อเรลดตอน รัฐบาลก็ชื้อ
 ว่าเหตุใดจึงเช่นเช่นนั้น ค่านา ซึ่งไปรังวัด นั้นได้รับรางวัลในการ
 ด้วยโดยได้ดิบได้ดี เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาอะไรที่การกระทำของเรา
 นั้นจะไม่เป็นการกระทำที่เราไม่เต็มใจ ยิ่งกว่านั้นถ้าเราลดอากรค่า

นางงม้างแล้ว จะทำให้งม้างประมาณ แผ่นดินกลดกเกิดธงลงไปได้ ไหม
 จริงอยู่ งม้างประมาณอาจจะกลดกเกิดธงบ้าง แต่เมื่อเรา เห็นเหตุ
 การณ์เช่นนั้นแล้ว เราก็น่าจะดัดให้เขาได้ กลดกความเกิดธง
 บ้าง เป็นการ ปรอดหน้าใจเขา โดยให้เขารู้ว่ารัฐบาลนั้นก็มิหน้าใจกรุณา
 แก่เขาเช่นกัน มีภาษี กลดกประการ ซึ่งจะทำให้งม้างประมาณ นั้นได้
 คุดยภาพโดยดี เช่นภาษีเงินได้แต่ละภาษีการค้าแต่ละภาษีศุลกากรเป็น
 ต้น ซึ่งไม่จำเป็นเลยจะต้องมารัดเนื้อเขาแก่ชาวนาผู้ยากจนหรือผู้
 อายวแห่งอื่นต่างน้ำชุกคินกินหญ้า แต่ภาษีค่านานมีมาแต่ครั้งไร และ
 เหตุใดจึงต้องเก็บจากราชกรรชาจนาน ๆ นั้น และเหตุใดจึงได้เก็บ
 แก่เขาเช่นนั้นเราก็อทรวายไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าเราเก็บเขาเขาไม่
 มีให้ เราก็คือศรัทพย์มาชายเดี่ยว นานางแห่งนั้นเราเห็นว่ามีไม่เหมาะที่
 จะเก็บใน อัครา หนึ่ง อัคราใด และ รัฐบาล เองก็รับว่าเป็นอย่างนั้น
 ทั้ง ๆ ที่รับอยู่อย่างนั้นก็ยังไม่อาจที่จะเสนอพระราชบัญญัติเช่นนี้ ขึ้นมา
 ดั่งสภา ๆ เพื่อให้ สภา ๆ รับผิดชอบการ แต่จะได้ ไปดำเนินการเก็บค่า
 นาค้อไป และได้กล่าวแล้วว่าแม้ถึงหากจะรอดการปรับปรุงภาษีอีก
 ก็เห็นว่ามีแต่จะจืดภายในบี่ดงมี จึงเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอพระราช
 บัญญัติขึ้นมานี้โดยไม่ได้ทำประการหนึ่งประการใดที่จะให้ราษฎรได้รับ
 ความชุ่มชื้นบ้างแล้ว ก็ยากที่จะทำให้ สภา ๆ นั้นเห็นได้ว่ารัฐบาลได้ทำให้
 ราษฎรได้รับความ ชุ่มชื้น บ้าง ข้าพเจ้า จึงเห็นว่าไม่ควร รับผิดชอบการ
 พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

๑๖.๐๐ น.

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี): บัญชีมา
 ณะเพราะหน้าเราว่า เราควรระงับก่อนตาม พ.ศ. ๒๕๒๐ หรือไม่ ถ้า
 หากเราจะปล่อยพระราชบัญญัตินี้โดยไม่รับหลักการแล้ว ผลที่สุด
 จะเป็นอย่างไร ผลที่สุด ทางรัฐบาล ก็จะต้อง เก็บในข้อครหาเดิมนี้เอง
 เพราะฉะนั้นบัญชีนี้เพราะหน้าตามที่สมาชิกผู้หนึ่งกล่าวก็น่าเห็นใจ
 หรืออีก แต่ไม่ใช่บัญชีหากจะไม่รับหลักการพระราชบัญญัตินี้ พระราช
 บัญญัตินี้เป็นเรื่องเพราะ พ.ศ. ๒๕๒๐ ส่วนซึ่งจะแก้ไขกันอย่างไร
 นั้นก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ข้าพเจ้าก็อยากที่จะทำให้สภาฯ นี้เห็นใจรัฐบาล
 ในเรื่อง ที่เสนอเข้ามา เราจึงควร หารือข้อด้วยซึ่งกันและกัน เพราะ
 ฉะนั้นจึงเห็นว่าการที่เสนอเข้ามาถ้าไม่รับ ผลจะเกิดแก่ใคร ก็เกิด
 แก่ราษฎรนั่นเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอขอให้ตั้ง
 มีมติสมาชิกรับรอง

๑๖.๐๐ น.

นายเสงี่ยม เจริญสวัสดิ์ (ธตบุรี): ข้าพเจ้าขออภิปรายต่อไป
 มีมติสมาชิกรับรอง
 ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
 ควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น
 สามีชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าจะต้องขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยลง
มติต่อไป ผู้ใดเห็นควร รมหตัก การแห่งร่าง พระราชบัญญัติ นี้ได้
พิจารณา ขอให้ไปรทกมมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๐ คน

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันให้รมหตักการพระราชบัญญัติ นี้ได้
พิจารณาต่อไป ดังคณะกรรมการชุดที่ ๒ แปรญัตติภายใน ๖ วัน

พระยาไชยขสมปัติ รัฐมนตรี อำนวยการ กระทรวง การคลัง:
ภายใน ๖ วัน

ประธานสภาฯ: รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๖ วัน ผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ข้าพเจ้าเห็นว่าควร
แปรญัตติภายใน ๕ วัน

ประธานสภาฯ: เมื่อมีความเห็นเป็น ๒ อย่างก็จะต้องลงมติ

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ (อุบลราชธานี): กฎหมาย
ฉบับนี้เคยพิจารณารวดเคี้ยวทั้งหมเพราะว่าถ้าเห็นอนกันหมคทุกปี แต่
มันรู้ สักว่าสมาชิกสนใจลดน้อยกว่าทุกปีด้วยซ้ำ ทุกปีสนใจมากกว่า
นักยังรอดเคี้ยว เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลเร่งรัดเคี้ยว

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: ขอเสนอ
ให้พิจารณารวดเคี้ยว

ประธานสภาฯ: รัฐบาลเสนอขอให้พิจารณารวดเคี้ยว ถ้า
ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้พิจารณาร
วดเคี้ยว ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ร่างพระราชบัญญัติจัดพิมพ์เก็บเงินค่าน
พุทธศักราช ๒๔๘๓ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรอุทธรณ์คดีว่า สมควรจัดพิมพ์
เก็บเงินค่าน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
จัดพิมพ์เก็บเงินค่าน พุทธศักราช ๒๔๘๓"

มาตรา ๔ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน
พุทธศักราช ๒๔๘๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ เงินค่านสำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ ให้คงเก็บ
ตามอัตราที่ออกเหมือน พุทธศักราช ๒๔๘๐ คือเรียกเก็บโดยหักค่าน

นาฟ้างตอย

- นาเอกไร่ตะ ๒๐ ไร่ต่างก งานตะ ๑๕ ไร่ต่างก
- นาโทไร่ตะ ๕๐ ไร่ต่างก งานตะ ๓๒ ไร่ต่างก
- นาตรีไร่ตะ ๕๐ ไร่ต่างก งานตะ ๓๐ ไร่ต่างก
- นาจตุไร่ตะ ๓๐ ไร่ต่างก งานตะ ๒๗ ไร่ต่างก

นาเบญจไร้ละ ๒๐ ต่ตางค์ งานละ ๕ ต่ตางค์

มาตรา ๕. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๑๖.๐๕ ๒.

นายเทพ โชตินุชิต (ชุนันท์): มาตรา ๓ นาเบญจไร้ละ ๒๐
ต่ตางค์ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติให้เหลือไร้ละ ๑๕ ต่ตางค์ งานละ ๓
ต่ตางค์ ความจริงนาเบญจนั้นเขาไม่ได้ขาดเท่าไรหรอก แต่โดยมาก
เป็นนาซึ่งขาดหรือขาดคอน ๆ ป่าทุ่งมาก ๆ ความจริงถ้าเราเก็บไร้ละ
๒๐ ต่ตางค์เช่นนั้นก็ได้เท่าไร ควรจะลดให้เขาได้ ๕ ต่ตางค์ คิดค
นั้นจะเป็นเงินนิดหน่อยไม่ทำให้งบประมาณถึงกับล้มไปได้ ข้าพเจ้า
จึงขอแปรญัตติให้เหลือ ๑๕ ต่ตางค์

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ตามที่ท่านพูด เมื่อก่อนรับหลักการ
แล้วแปรญัตติไม่ได้ แล้วท่านมาแปรญัตติเองเช่นนั้น มันรั้กับค่าของ
ท่านเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเสียใจที่จะยอมให้ท่านแปรญัตติไม่ได้
ถ้าไม่รับ หลักการ ก็ไม่รับชี้ท่าน เมื่อรับแล้วจะแปรญัตติอย่างไรได้
ตามหลักที่ท่านว่ามาเอง ผู้ใดจะมีความเห็นอย่างอื่นบ้าง

๑๖.๐๖ ๒.

นายทิม ภูวิพัฒน์ (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าเห็นว่าดำหรับ

นาทางภาคอีสานนั้นเป็นนาดอน มีแต่ดินทราย ราษฎรทำนาไม่ค่อย
จะได้ผล มีหนึ่ง ๆ ชาวเขาบางคนทำนาไม่พอเลี้ยงครอบครัว แต่ถึง
กระนั้นก็ ยังถูกเก็บอากรทำนาอยู่ เพราะฉะนั้นควรลดขนาดอากร
และเบญจซึ่งเก็บทางภาคอีสานดลดอีก สำหรับ นาจิตวา ควรเก็บ
เพียงไร่ละ ๓๕ สตางค์ และนาเบญจควรเก็บไร่ละ ๓๐ สตางค์ เพื่อ
ช่วยเหลือให้ราษฎรชาว ภาคอีสานไม่ต้อง ถูกเรียก เก็บ อากรทำนา
มากเกินไป

ประธานสภาฯ : ไม่มีใครรับรองที่ท่านพูด

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ นายพอง ดิทธิธรรม รับรอง

ประธานสภาฯ : รับรองที่หลังไม่ได้

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ

สำหรับเฉพาะมาตรา ๓ ขอให้ลดพิศดเก็บเงินค่าอากร อีกรั้งชักรวของ
ชักรวที่เก็บเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๐ ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะเหตุว่าแต่ก่อน
มาเก็บ คัมชักรว ครนมา พ.ศ. ๒๔๗๐ นั้น รัฐบาลได้ลดลงมากทั้ง
การลดค่าน้ำหนักก็เพราะว่าใน พ.ศ. ๒๔๗๐...

ประธานสภาฯ : ขอให้ท่านนั่งเถิด ข้าพเจ้าได้ ฟังแล้ว ท่าน
รับหลักการทำไมเถ่าท่าน ท่านรับหลักการแล้วก็มีคดี ดลดอีกไม่
ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัย ทมควรเบี่ยงวาระที่
๒ แล้ว ท่านไม่เห็นด้วยก็คัดค้านในวาระที่ ๓ ท่านไม่ยกมือคัดค้าน

๑๖.๐๘ ๓.

ขุนวรสิทธิ์ธรรมาธิบดี (หนองคาย): ข้าพเจ้าคิดว่าท่าน
 ประธาน จะเข้าใจผิดไปในการที่ ทักท้วง ต่อมาซึ่งว่าจะแปรญัตติไม่ได้
 ถ้าท่านประธาน ได้พิจารณาหลักการ อีกสักครั้ง หนึ่งก็คือ มีความว่า
 ช่างนี้ เพื่อเก็บภาษีอากรเข้ามา อากรส่วนใหญ่ ภาษีค่าที่ไร่อ้อย
 และภาษีค่าที่ไร่ขมิ้นจำนวน พ.ศ. ๒๕๑๓ ลงถึงอัตรา ค่าว่าลดลงถึง
 อัตราในหลักการของรัฐบาลมีได้บอกจำนวนอัตรานั้นไว้ว่า ของอะไร
 ก็คือ กิ่งอัตราของปีที่แล้วหรือกิ่งอัตราของพระราชบัญญัติ เมื่อลด
 ค่าบอกถึงอัตราอื่นๆ เช่นนี้ ต่อมาซึ่งยอมมีสิทธิจะแปรญัตติได้ คือ
 แปรญัตติเป็นกิ่งอัตราของปีที่แล้วก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นอย่างนั้น และ
 โดยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติมาตราดังกล่าวลงเป็นกิ่งอัตราของ
 ปีที่แล้วมาทศวรรษนอก ๖๐ เหลือ ๓๐ นาโท ๕๐ เหลือ ๒๕ คือแปร
 ญัตติลงหนึ่งของปีปัจจุบันสำหรับที่จะไปเก็บในปีหน้า ข้าพเจ้าแน
 ใจว่าแปรญัตติได้ คือว่าตามหลักการเป็นเช่นนั้น ท่านผู้ใดเห็นด้วย
 ขอได้ โปรดรับรอง

นายประเสริฐ ชาริสังข์ดี นายเตียงเตียง พันชเศรษฐี รับรอง
 ประธานสภาฯ: ท่านขุนวรสิทธิ์ฯ อยู่มา ๕ ปี แล้วท่าน ไม่
 ใช้ ข้าพเจ้าพูดจริงๆ ที่ท่านรัฐมนตรีคัดค้านมาอย่างนี้ คุณเหมือน
 หอยคนมาแต่ย์ รัฐมนตรี คัดค้านมาอย่างนี้แหละหลายปี มาแล้ว
 และเป็นที่เขาใจกันดีว่าลดลงถึงหนึ่งของกฎหมายที่ใช้อยู่กับนี้ เพราะ

ณนั้นเรื่องข้าพเจ้าฟังมานานแล้ว ตราทานไม่เห็นด้วยก็ไม่ยกมือให้
ขุนฉนวนระท ๓ ก็แดงกัน ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมอภิบาลย์ ผู้ใดเห็น
ควรให้ พระราชบัญญัติ ออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอได้ โปรดยก
มือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่า สภาฯ อนุญาตให้ ออกใช้ เป็น
กฎหมายได้คือไป ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินอากรส่งนใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ของรัฐบาล

๑๖.๑๒ น.

พระยาไชยชคสมบัติ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง :
รัฐบาล ขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติ ลดอัตรา เก็บเงินอากรส่งนใหญ่
พุทธศักราช ๒๔๗๓ โดยมีหลักการว่าเก็บลดส่งนอัตรา ทั้งนี้โดย
เหตุผลเช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าได้แถลงมาในเมื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ลดอัตราอากรค่านาเมือกน

นายเทพ โชติณัฐ (รัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
และขอให้พิจารณารวดเร็ว

นายทอง กัมภารธรรม นายอำเภอ อิศรางกูร ณออยุธยา
รับรอง

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ (ชนบุรี) : พระราชบัญญัติตัดศักรา
ชากรส่วนใหญ่นี้ ข้าพเจ้าเคยได้ แดงค่อตภาฯ นทุกบี่ และก็ได้
ทราบข่าวว่า เมื่อตั้งกรุณนพระราชบัญญัติชากรส่วนนี้ ได้ผ่านไป
โดยปกติ เมื่อก่อนนี้เราได้อัดกัน ๒ วันกว่าจะเสร็จ ข้าพเจ้ารู้สึก
เสียใจมากที่พระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านไปโดยให้รัฐบาลกระหิมข้มย่อง
เอาเฉยๆ ในเรื่องนั้นก็เห็นกันข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรยอมให้พระราช
บัญญัตินี้ผ่านไปเฉยๆ โดยไม่ได้มีการต่อสู้กัน ข้าพเจ้าขอเบืออภิปราย
ต่อไป

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเบืออภิปรายต่อไป รอได้
ไปรคยถ่มอธน

สมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย รอได้ ไปรคยถ่มอธน

สมาชิกยกมือ ๕๖ คน

ประธานสภาฯ : เห็นอันว่าไม่มีกรอภิปรายต่อไป ถ่ม
สมาชิกเขาเสนอขอให้พิจารณารวดเคียว

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ยังไม่ได้รับ
หัดถการ

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอประทานโทษ ข้าพเจ้าจะขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหัดถการร่างพระราชบัญญัตินี้ได้
พิจารณา รอได้ ไปรคยถ่มอธน

ดมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกยม่อรับ

ดมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ขอให้พิจารณารวดคืบ

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอให้พิจารณารวดคืบ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติจัดซื้อตราเก็บเงินอากรสงวนใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๘๓ โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ลงมติว่าสมควรจัดซื้อตราเก็บเงินอากรสงวนใหญ่

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดซื้อตราเก็บเงินอากรสงวนใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๘๓"

มาตรา ๔ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ เงินอากรสงวนใหญ่สำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ ให้เก็บเฉพาะตามรายการและอัตราที่ตกลง ดังปรากฏในบัญชีข้างท้าย
* * *
น.เทวานน

มาตรา ๕ คั้นผลไม้ใดที่ยังไม่ได้ขนาดของพิกัดนั้น แม้จะมี
ผลแต่ก็ให้ตเก็บอากรสำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ เดียว

มาตรา ๕ การเก็บเงินอากรส่วนใหญ่นี้สำหรับปี พุทธศักราช
๒๔๘๓ เฉพาะมะพร้าวและมะปราง ในท้องที่จังหวัดชลบุรีนั้น ให้
เก็บตกลงกึ่งหนึ่งของอัตราในบัญชีข้างท้ายนี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๑๖.๑๘ น.

นายทองดี ฤทธิพิณ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าสงสัยว่า
ในมาตรา ๕ การเก็บเงินอากรส่วนใหญ่นี้สำหรับ พ.ศ. ๒๔๘๓ เฉพาะ
มะพร้าวและมะปราง ให้เก็บกึ่งหนึ่งของอัตราในบัญชี ก็คือหมาย
ความว่ามะพร้าวต้นละ ๕ สตางค์ ก็เก็บ ๒ สตางค์ ไซ้ใหม่

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ถูกแล้ว

เลขาธิการสภาฯ : อัตราเงินอากรส่วนใหญ่นี้ ทุเรียนต้นละ ๕๐
สตางค์ มังคุด ตางตาด มะม่วง มะปราง ต้นละ ๖ สตางค์
มะพร้าวต้นละ ๕ สตางค์ มะขามต้นละ ๓ สตางค์ มะพร้าวหมัด ต้น
ละ ๒ สตางค์ หมายทุกชนิด (แต่หมากเด็กให้ยกเว้นไม่เก็บภาษี)
กระท้อน เงาะ ดินดำ ลำไย มะตูม ฝรั่ง มะไฟ ตาเก ชนุน ละมุด
ชมพู่ทุกชนิด พุทรา มะขวิด ต้นละ ๓ สตางค์

ประธานสภาฯ: หม่อมจรัสฯ ๒ แล้ว คัดไปพิจารณาในอาระ
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรออกใช้ บังคับเป็นกฎหมายได้
ขอได้ ไปรทกษม็อน

มีมติชกษม็อนดวณมาก

ประธานสภาฯ: เป็นอันใช้ บังคับเป็นกฎหมายต่อไป ใน
อาระต่อไปขอได้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลดศักรากเก็บเงินภาษี
ค่าที่ไร้อ้อย พทศักราก ๒๕๑๓ ของรัฐบาล

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติลดศักรากเก็บเงินภาษี ค่าที่ไร้อ้อย
พทศักราก ๒๕๑๓ หลักการของพระราชบัญญัตินี้คือเก็บก่งอัตรา
ของพระราชบัญญัติเดิม เหตุผลในการที่รลดศักรากเป็นเช่นเดียวกับ
ร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ๒ ฉบับที่ได้ เสนอสภาฯ รับหลักการไปแล้ว
เมื่อกัน

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผู้เป็นเจ้าของที่ดิน
ร.ค. ปัน ดักรเจช รนเรตงอกรยกร / รับรอง

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ได้ พิจารณาต่อไป ขอได้ ไปรทกษม็อน

มีมติชกษม็อนดวณมาก

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้ พิจารณา

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ขอเสนอ
ให้พิจารณารวดเคียด

ประธานสภาฯ : ทางรัฐบาลขอให้พิจารณารวดเคียด เมื่อ
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้เลขาธิการ
สภาฯ ชำน

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษี
ค่าที่ไร่ช้อย พุทธศักราช ๒๕๑๓ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า
สมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่ช้อย

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ลดอัตราเก็บเงินภาษีค่าที่ไร่ช้อย พุทธศักราช ๒๕๑๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน
พุทธศักราช ๒๕๑๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินภาษีค่าที่ไร่ช้อยสำหรับปี พุทธศักราช ๒๕๑๓
นั้น ให้คงเก็บตามอัตราที่ลดเหมือนพุทธศักราช ๒๕๑๐

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาฯ : หมวดวรรที่ ๒ แล้ว คือไปขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัยในวรรที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรที่จะออกใช้ เป็น
กฎหมายได้ ขอให้ไปรตยกม็ชช

ธมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ออกประกาศ
ไว้เป็นกฎหมายต่อไปได้ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีไร่ยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

๑๖.๒๑ น.

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาล ขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติ ลดอัตราเก็บเงิน ภาษีไร่ยาสูบ
พุทธศักราช ๒๔๘๓ หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็คือเก็บเงิน
ค่าภาษีลดลงกึ่งหนึ่งจากอัตรา ส่วนเหตุผลนั้นก็เป็นเช่นเดียวกับร่าง
พระราชบัญญัติ ฉบับที่ได้เสนอและผ่านไปแล้วเหมือนกัน

นายอรุณ ทองมีโชติ (พระนคร) : ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เหมือนกับร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านมาแล้ว เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

นายแดงเดียน พันธเศรษฐ นายฮาไฟ อิศรางกูร ณ อยุธยา
รับรอง

นายเพิ่ม วงษ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเบ็ดอกิปราย
ต่อไป

มีธมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเบ็ดอกิปรายต่อไป ขอให้ไปร
ชกมือธวน

สมาชิกยกมือ ๓๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๓ คน

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยเพื่อลงมติ
ผู้ใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติให้พิจารณา ไปรค
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ : เป็นอันรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
ให้พิจารณา

พ.อ. พระยาพลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : ขอเสนอ
ให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาฯ : รัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว เมื่อไม่มี
ใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าก็ขอว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอให้
เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติดัดอัตราเก็บเงินภาษี
ไร่ชาดุม พุทธศักราช ๒๔๘๓ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควร
ดัดอัตราเก็บเงินภาษีไร่ชาดุม

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
ดัดอัตราเก็บเงินภาษีไร่ชาดุม พุทธศักราช ๒๔๘๓"

มาตรา ๔ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน
พุทธศักราช ๒๔๘๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินภาษีไร่ยาสูบ สำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๗๐ นั้น ให้คงเก็บตามอัตราที่ตกเหมือนพุทธศักราช ๒๔๖๙

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาฯ: หมวดระเทศ ๒ แล้ว คือไปพิจารณาระเทศ
ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควรออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอได้ไปรคยกันมื่อธัน

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ฉะนั้นขอไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงมณฑลเป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๗๐ ของรัฐบาล

๑๖.๒๕ น.

เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบศร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ยุติธรรม: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงมณฑลเป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๗๐. เหตุการณ์นี้อาจยกฐานะศาลแขวงมณฑลเป็นศาลจังหวัด ตามเหตุผลที่ได้แสดงมาแล้วก็ตามว่าความทรงพระราชการได้ คงศาลแขวงมณฑล เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรผู้มีอรรถคดีนั้น ปรากฏว่ายังไม่อำนวยความสะดวกให้เพียงพอความความมุ่งหมาย เพราะตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาตรา

เจ้าพระยาศรีธรรมโศภน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
ข้าพเจ้าคิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้ทำตามแบบและคำพิจารณา
ของคณะตุลาการ เพราะฉะนั้นขอเสนอให้พิจารณา รอคอย

ประธานสภาฯ : รัฐมนตรีขอให้พิจารณารอคอย มีผู้ใดจะ
มีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าพระชนมมิต ขอให้อธิษฐานภาวนา อาน

เลขานุการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติ ยกฐานะ ศาล แดง
มื่นบุรี เป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๐ โดยที่สภาผู้แทนราษฎร
ลงมติว่า สมควรยกฐานะศาลแดงมื่นบุรีขึ้นเป็นศาลจังหวัด

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
ยกฐานะศาลแดงมื่นบุรีเป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๐"

มาตรา ๒ ให้ ไร่พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยก ฐานะ ศาล แดง มื่นบุรี ขึ้นเป็นศาลจังหวัด
แต่จะเปิด ทำการ เป็นศาล จังหวัด เมื่อใด จะได มี พระราช กฤษฎีกา
ประกาศออกหนึ่ง

มาตรา ๔ ให้ ศาล จังหวัด มื่นบุรี มี เขตต์ คัดตด ของอาณาเขต
มื่นบุรี อำเภอหนองจอก และอำเภอตาดกระบัง ในจังหวัดพระนคร

มาตรา ๕ บรรดาคดี เกิน อำนาจ ศาล แดง มื่นบุรี ซึ่ง ค้าง
พิจารณาในศาลแพ่ง และศาลอาญา ในวันที่เปิดทำการ ศาลจังหวัดตั้ง
ระบุไว้ในมาตรา ๑ นั้น ให้คงพิจารณาพิพากษาต่อไปในศาลนั้น ๆ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาฯ : หมวดสาระที่ ๒ แล้ว ค่อยไปพิจารณาในสาระ
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า พระราชบัญญัตินี้ควรออกใช้บังคับเป็นกฎหมายได้
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ธนาธิกพร้อมเพียงกัน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่า พระราชบัญญัตินี้ ออกใช้ เป็น
กฎหมายได้ ในวาระต่อไปขอให้ตอบกระทู้ กระทู้ที่ ๑ ของขุนจรยา-
ดิษฐ์ ๆ ไม่มา กระทู้ที่ ๑ ของนายจำลอง ดาวเรือง เรื่องเก็บเงิน
อากรค่านา

๑๖.๒๕ น.

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามท่านรัฐมนตรีดังตั้งต่อไปนี้ การเก็บอากรค่านาในภาคอีสาน
รัฐบาลถือหลักอะไรบ้าง จึงเก็บเป็นบางจังหวัด แต่บางจังหวัด ไม่
เก็บ จะทำให้ต้นทุนไม่คุ้มหรือ

หลวงนฤเบศร์มาแต่ รัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบดังนี้ การ
เก็บเงินอากรค่านา รัฐบาลถือเกณฑ์เก็บจากรายได้ของการเพาะปลูก
เป็นหลัก เหตุที่เก็บบางจังหวัดในภาคอีสาน หรือภาคอื่น ๆ ก็ตาม ก็
โดยพิจารณาเห็นว่า ราษฎรในจังหวัดที่เก็บนั้นสมควรที่จะช่วยเหลือ

รัฐบาลในการเสียภาษีอากรบำรุงประเทศคามหน้าที่ซึ่งตนมีอยู่ ส่วน
จังหวัดใดได้จัดเก็บนั้น ก็เพราะเห็นว่า การทำนาก็มิได้ผลดี และ
การคมนาคมก็จะนำไปจำหน่ายก็ยังไม่สะดวก

๑๖.๓๐ น.

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอชี้แจง
ไปว่า จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดมหาสารคาม กับ
จังหวัดร้อยเอ็ด มีความเป็นอยู่คล้ายคลึงกัน แต่จังหวัดมหาสารคาม
ต้องเสียอากรค่านา แต่จังหวัดอุดรธานี และหนองคายไม่ต้องเสีย
อากรค่านา รัฐบาลมุ่งในแง่ไหนในความแตกต่างของสองจังหวัดนี้

หลวงนฤเบศร์มานิต รัฐมนตรี : รัฐบาลได้ตอบแล้วว่า
การเก็บเงินมุ่งเป็น ๒ แง่ คือ แง่หนึ่ง ถ้าการเก็บเพื่อประโยชน์ของ
จังหวัดใดได้ผลดีตามสมควรอย่างหนึ่ง และการคมนาคมก็อีกอย่าง
หนึ่ง ก็เก็บอากรค่านา ถ้าจังหวัดใด การเพาะปลูก ไม่ได้ผลดี ตาม
สมควร และการคมนาคมไม่ดีก็ไม่เก็บ

ประธานสภาฯ : กระทั่งต่อไปของนายจำลอง ดาวเรือง เรื่อง
การปลูกของ

๑๖.๓๑ น.

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. คนต่างด้าว ที่เข้ามาอยู่ในสยาม ทำความผิด จนถึงกับศาล พิพากษาให้จำคุกแล้ว รัฐบาลได้จำคุกไว้ โดยความ ประสงค์อะไร จะเนรเทศไปนอกประเทศก็เคียดไม่ได้หรือ

ประธานสภาฯ : ถามต่อไปซิท่าน ร้อย ๒

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ๒. การตั้งนายอำเภอ ทางกระทรวงมหาดไทย ถือหลัก เกณฑ์อย่างไร จะใช้วิธีตั้งหรือ สอบถามความพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนฉบับเก่าไม่ได้หรือ

๓. การเทศน์บางคำที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ถ้าจะสนับสนุน ให้ดียิ่งขึ้น แต่องค์การนี้ของการควบคุมมีฐานะเป็นเพียงกองควบคุม และทั้งทราบว่ารัฐบาลจะยุบของควบคุมให้ เด็ดลงนั้นมีความประสงค์ อย่างไร หากจะตั้งเป็นกรมจะไม่ดีกว่าหรือ

๑๖.๓๒ น.

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทย : รัฐบาลขอตอบโดยลำดับดังนี้

๑. คนต่าง ด้าวกระ ทำผิดจนถึงกับ ศาลพิพากษา ให้จำคุกนั้น เจ้าหน้าที่ต้องจำคุกบุคคลนั้นๆ ไว้ โดยอาศัยหลัก ๒ ประการ ประการ หนึ่ง คือปฏิบัติ การให้ เป็นไป ตามคำพิพากษา ของศาลและกฎหมาย อีกประการ หนึ่งตามหลักแห่งการลงอาญา บุคคลที่กระทำผิดๆ คน

จะคือรับโทษ ซึ่งहतโทษ ย่อมใช้แก่ คนค่าง้าว และ ชาวสยาม
 เหมือนกันหมด เพราะการลงโทษผู้กระทำผิดมีวัตถุประสงค์ตรงกัน
 ทดทุกประเทศ คือเพื่อจะมิชงกันและปราบปรามมิให้ มีกาวกระทำผิด
 ซ้ำอีก และเป็นการศึกษาแก่ผู้กระทำผิดนั้นด้วย ถ้าคนค่าง้าวกระทำ
 ความผิดไม่ต้องรับโทษตามคำพิพากษาแล้ว ก็จะถูกขังเป็นการให้ คน
 ค่าง้าวมีเอกสิทธิ์ ที่จะทำผิด กฎหมายได้ โดยไม่ต้องรับโทษ ตาม
 กฎหมาย ส่วนการเนรเทศคนค่าง้าวออกไปนอกอาณาจักนั้นไม่ใช่
 โทษ แต่เป็นวิธีคุ้มครอง และรักษาไว้ ซึ่งความดีความชอบ หรือ ความ
 ดีงามเรียบร้อยแห่งประชาชน ซึ่งกฎหมายให้ อำนาจไว้ แก่เจ้าหน้า
 ฝ่ายบริหาร จึงจะใช้แทนโทษไม่ได้ ในเมื่อไม่มีกฎหมาย บัญญัติไว้
 ไว้แต่เท่านั้น การกระทำผิดบางอย่าง ก็หาต้องด้วยลักษณะที่ควรแก่
 การเนรเทศไม่ เช่นในความผิดฐานประมาทหรือฐานลู่โทษเป็นต้น

๒. การแต่งตั้งนายอำเภอ ซึ่งเป็นข้าราชการชั้นโท กระทรวง
 มหาดไทย ได้ คำเนิน การตาม มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน และในบางกรณี คำเนินการตาม มาตรา ๒๘
 หรือตามกฎ ก. พ. ออกตาม ความใน พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน มาตรา ๑๕ ระเบียบที่ ๒๑ และ ๒๒ ส่วนที่จะ ให้ ไร ด้
 ด้ม หรือ ด้มด้ม คำ พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการพลเรือน
 ระเบียบเก่านั้นทำไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ได้ถูกพระราช
 บัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๑ ยกเลิก
 ไปแล้ว

๓. รัฐบาลไม่เคยดำริที่จะยกของควบคุม เทศบาลให้เด็ดงไป
 กงาน ส่วนที่จะตั้งขึ้นเป็นกรมหนักเห็นว่ายังไม่เป็นการสมควร เพราะ
 ลักษณะงาน ของเทศบาลได้เกี่ยวพันอยู่กับงานปกครองท้องถิ่นที่เกือบจะ
 เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งการที่กองนี้ได้ ขึ้นอยู่ในกรมมหาดไทยนั้น
 เป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง ประกอบทั้งปริมาณของงานก็ยังไม่อยู่ใน
 เกณฑ์ที่จะยกฐานะขึ้นเป็นกรมด้วย

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอซักใน
 ข้อ ๑ ว่า การที่รัฐบาลซึ่งคนค้างค้ำไว้ ให้เปิดธงขาวเบ็ดเตล็ด รัฐบาล
 ได้ ดำเนินหรือไม่ว่า การเนรเทศออกไปนอกประเทศก็เป็นการทำโทษ
 เพียงพอแล้ว คนไทยที่เนรเทศไปก็ทำไมต้องถือความเป็นโทษถ้าหากว่า
 คนต่างด้าวทำผิดขึ้น รัฐบาลเกรงว่าจะไม่เป็นไปตามคำพิพากษา ก็
 ถ้าเนรเทศเป็นไปตามคำพิพากษาแล้ว รัฐบาลจะทำตามอย่างที่ว่า
 เจ้าตามนี้ไม่ได้หรือ ต่อจากนี้ไป

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ถามว่าอย่างไร ข้าพเจ้าก็ฟังดู การ
 เนรเทศไม่ใช่เป็นโทษ

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : มีได้ ท่านประธาน
 ข้าพเจ้าถามว่า ที่รัฐบาลตอบว่า ต้องทำให้เป็นไป ตามคำพิพากษา
 แต่ในคำพิพากษาบางอย่างก็ไปเพิ่มโทษเนรเทศคู่ไปด้วย การเนรเทศ
 คนต่างด้าวก็เป็นการลงโทษเหมือนกัน ข้าพเจ้าจึงรอดถามว่า เมื่อคน
 ต่างด้าวจนถึงกับเนรเทศจะรั้งกับหัดอะไรบ้าง

ประธานสภาฯ : มีท่านตามกฎหมายนี้ ไม่ได้เกี่ยวกับรัชเกล้า
จริงตามนโยบายตามรัฐธรรมนูญ และท่านยอมให้หมดแล้ว ตามใหม่

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ไม่คิดใจ

ประธานสภาฯ : กระทั่งไปของนายจำลอง เรื่องการไปตรวจ
ราชการของรัฐมนตรี

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามท่านนายกรัฐมนตรี ตั้งข้อไปนี้ การตรวจราชการของท่านรัฐ
มนตรี และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ มักจะได้รับการต้อนรับอย่างหรูหรา
ท่านองคมนตรีโรยหน้านั้น จะได้รับทราบความจริงเพียงไร รัฐบาลรัฐ
บคพร้อมในแง่นี้หรือไม่ ถ้ารัฐ รัฐบาลมีนโยบายที่จะทราบความเป็น
จริงได้อย่างไร และการสอบสวนความประพฤติของข้าราชการส่วน
ภูมิภาคนั้น รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะทราบความจริงได้

๑๖.๓๗ น.

พ.อ. พระยาพหลพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี : รัฐบาล
ขอตอบว่า การที่รับการต้อนรับ รัฐมนตรีหรือข้าราชการผู้ใหญ่ซึ่ง
ไปราชการนั้น เป็นส่วนหนึ่งแห่งการต้อนรับ การต้อนรับอย่างใด
นั้นเกี่ยวกับวัฒนธรรม ส่วนการไปนั้นอาจแยกพฤติการณ์ได้
หลายอย่าง กล่าวคือ บางทีไปตรวจ บางทีไปเยี่ยมเยือน บางที
ไปถึงเกิดการณ์หรือสืบราชการ อนึ่ง การตรวจนั้นมีหลายอย่าง

ไม่ใช่ไปตรวจเพื่อจับผิดอย่างใด ๆ แต่ไปเพื่อดูอุปนิสัยใจคอความ
 ดำมืด การร่ำมาคมของข้าราชการ หรือคฤหาสน์แห่งท้องถิ่นนั้น ๆ
 ก็ได้ ส่วนการสอดส่องความประพฤติของข้าราชการ ส่วนภูมิภาค
 นั้นก็ย่อมมีระเบียบแบบแผนวางอยู่แล้ว แต่ถ้ามีเรื่องสำคัญเกิด
 ขึ้น ทางราชการก็ได้เคยให้มีการสอดส่องโดยคณะกรรมการออกไป
 สอดส่องเป็นพิเศษ

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาตำรวจ) : ไม่ทักใจ

ประธานสภาฯ : กระทั่งต่อไปของนายฮ้วน เรื่องการเรียน
 วิชาแพทย

๑๖.๓๘ H.

นายฮ้วน นาคทรพ (ฮุควานัน) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
 ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการตั้งคือไปนี้ เป็นที่รับรองกัน
 อยู่แล้วว่า ประเทศสยามยังไม่มีแพทย์พอกับพลเมือง การเพาะ
 แพทย์เป็นหน้าที่ของกระทรวงธรรมการ และกระทรวงธรรมการแก้
 ปัญหาเรื่องนี้ ไม่คึกมา หลายปี แล้ว เพราะจำนวนผู้ที่เรียนวิชา
 แพทย์สำเร็จคงมีน้อยอยู่ ข้าพเจ้าจึงใคร่ทราบว่า

๑. กระทรวงธรรมการมีหนทางอย่างไรที่จะเพาะแพทย์ให้ได้
 จำนวนมากกว่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้

๒. ใน พ.ศ. ๒๔๗๒-๒๔๗๓-๒๔๗๔ มีผู้เข้าเรียน วิชาแพทย

ละเท่าไร และใน พ.ศ. ๒๔๖๘-๒๔๗๗-๒๔๘๘ มีผู้สำเร็จวิชาแพทย
บัตระเท่าไร

แต่ก่อนมหาวิทยาลัยคงไม่ได้ว่า นักเรียนแพทย์จะต้องสอบ
ได้ตามหลักสูตรทุกวิชา และวิชาหนึ่ง ๆ จะต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ หกสิบ เวลานั้นยัง ใช้กฎนี้ อยู่ หรือเปล่า ถ้ายัง ใช้อยู่
กระทรวงธรรมการมีนโยบายอย่างไรจึงต้องใช้กฎนี้ เพราะการที่
จะหวังให้ทุกคนรู้ดีทุกวิชานั้นเป็นการยาก กระทรวงธรรมการยัง
เห็นว่าการนี้เหมาะแก่กาลสมัยอยู่หรือ เพราะเหตุใด

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี : กระทรวงธรรมการ ขอ
ประทานตอบว่า

๑. กระทรวงธรรมการพยายามอยู่เสมอ ในอันที่จะให้มีแพทย์
ที่สำเร็จ จากจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มีจำนวน มากขึ้น เป็น ตำคัม
ดังจะเห็นได้ จากสถิติผู้ สำเร็จ ไปแล้ว ดังนี้ - พ.ศ. ๒๔๖๖ ๑๕ คน,
พ.ศ. ๒๔๖๗ ๑๖ คน, พ.ศ. ๒๔๖๘ ๒๗ คน, พ.ศ. ๒๔๖๙ ๒๗ คน

และต่อไปก็มุ่งหวังที่จะให้ ได้จำนวนนี้ ที่สำเร็จ ในวิชานี้ถึงมีละ ๕๐ คน

๒. จำนวนผู้ ที่เขาเรียนวิชาแพทย ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๔๖๖ ๖๒ คน, พ.ศ. ๒๔๖๗ ๖๓ คน, พ.ศ. ๒๔๖๘ ๕๗ คน,

จำนวน ผู้ที่สำเร็จ วิชา แพทย พ.ศ. ๒๔๖๗ ๑๖ คน, พ.ศ. ๒๔๖๘

๒๗ คน, พ.ศ. ๒๔๖๙ ๒๗ คน

๓. เรื่องกฎของ การ สอบได้วิชาแพทยนั้น สำหรับจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัยยังคงถือหลักอยู่ว่า จะต้องสอบให้ ได้ร้อยละ ๖๐ ทุก
 วิชา การที่ได้ สอบปฏิบัติมาดังนี้ ก็เพื่อจะรักษามาตรฐานให้ ได้
 ระดับ (ตามที่รัชชกปิเฟดเดอร์มุนริชได้) กับอีกประการหนึ่ง
 เพื่อจะพยายามให้มาตรฐานเท่ากับต่างประเทศ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์
 ของชั้นมหาวิทยาลัยทั่วไป และมหาวิทยาลัยในต่างประเทศก็ได้ขอ
 ร้องให้ส่งข้อสอบ หลักสูตร และระเบียบการไปพิจารณาอยู่เสมอ
 การที่ ปฏิบัติ มา ดังนี้ ก็เพื่อ ประสงค์จะให้ นิสิตของเราได้ ไปศึกษา
 คิดข้อยังต่างประเทศได้สะดวกด้วย แต่ถึงกระนั้นก็ดี โดยเหตุที่ได้
 ประจักษ์อยู่แล้วว่า ประเทศสยามยังอยู่ในฐานะที่ยังคงต้องการแพทย์
 อีกเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นการศึกษาวินิจฉัยแพทย์ศาสตร์แก่ มหาวิทยาลัย
 ก็ ยัง ได้ พยายามหาหนทางที่จะผ่อนผัน เท่าที่ พอจะ ผ่อนผันได้ อยู่
 เหมือนกัน เช่น ๑. นิสิตที่สอบได้ถ้าได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ ๖๐ ใน
 หนึ่งแผนกวิชา ก็ยังมีทรงให้ ได้เลื่อนชั้นได้ โดย นิสิตผู้นั้นได้
 คะแนนดีในวิชาแผนกอื่น ซึ่งพอจะชดเชยกันได้ ๒. นิสิตที่สอบ
 ตกในหนึ่งแผนกวิชา โดยได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ ๖๐ ก็ผ่อนผันให้สอบได้
 เฉพาะวิชานั้นอีกในเวลาที่ก่อนเปิดการสอบในปีต่อไป เหตุผลต่างๆ
 ในการ สอบได้ และ สอบ ชำ นั้น ก็อยู่ใน ศุขยพินิจ ของ มหาวิทยาลัย
 ที่จะ สอดส่อง ซึ่งเห็นสมควรอย่างไร ก็จะเป็น การชุกคิธรรมแก่ผู้
 ศึกษา และเหตุพิเศษเหล่านี้ก็มีได้ มั่งได้ ในกฎระเบียบ การ
 สอบได้ เพื่อ บังคับ ความ ชุกคิธรรมอยู่เหมือนกัน

๑๖.๕๓ น.

นายอ้วน นาคทรรพ (อุครธานี): ราชเจ้ารัชกาลที่ ๖
คำตอบข้อ ๒ นั้น ในปี ๒๕๑๒ มีผู้เข้าเรียน แพทย์ ๖๓ คน แต่ปี ๒๕๑๓
ซึ่งเป็นปีที่ครบออกถนนมีผู้สอบได้ได้เพียง ๑๖ คน แสดงว่ามีกา
รสอบได้ตกมาก กระทรวงการเคหกรรมในเรื่องนักเรียนสอบได้
ตกมาก เช่นนี้มากจนที่ราชเจ้าตั้งกะตุ๋กานหรือเปด่า ถ้าทราบแล้วจะ
เนื่องด้วยกาารสอบไม่คี่หรือว่านักเรียนอ่อน

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: เท่าที่คำจำนวนนั้นก็มีปานๆกัน
ทั้งนี้ แต่ความที่สอบตกอย่างนั้นมาก ๆ อย่างนี้ยังเรียนไม่ได้ คงไป
สอบส่วนคุณอีกที่จำ ครูอ่อนหรือนักเรียนอ่อน แต่เข้าใจว่านักเรียน
อ่อนเดียมากกว่าครูอ่อน

นายอ้วน นาคทรรพ (อุครธานี): ราชเจ้ายังสงสัยใน
กาตอบรชงทานรัฐมนตรี ก็ว่าราชเจ้าสงสัยว่านักเรียนโดยมากนั้นได้
มีเซนทรวานต์ (Entrance) สำหรับเข้าสอบ ราชเจ้ายังคิดใจว่า
เป็นเพราะครู สอบไม่คี่มากกกว่า ที่านรัฐมนตรีจะกรุณาไปสอบส่วนได้
อีกจะรับหรือไม

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: ไม่รับรองที่จะสอบส่วน แต่
ทว่าเห็นจะคี่ความยากหน้อย

นายอ้วน นาคทรรพ (อุครธานี): การเรียนแพทย์ นมอช
๒ คน คือ ในคณ มหาวิทยาลัย ๒ ปี คือ ที่ สระปทุม และ อีก ๔ ปี

ที่ศิริราชพยาบาล ข้าพเจ้าใคร่ถามว่า การตอบได้ ตกลงมาก อย่างที่ปรากฏอยู่นี้ จะเป็นตกในทางสระปทุมหรือว่าตกในทางศิริราช มากเท่ากันหรือเปล่านั้น

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ รัฐมนตรี: ขอให้ผู้ตั้งกระทู้พิจารณาเอาเอง คืออย่างนี้ เมื่อปี ๒๔๗๖ ข้าพเจ้ามีตัวเลขอย่างนี้ เมื่อปี ๒๔๗๖ มีผู้เตรียมแพทย์ ๖๐ คน, ๒๔๗๗ เตรียมแพทย์ ๕๕ คน, ๒๔๗๘ ๗๓ คน, ๒๔๗๙ เตรียมแพทย์ ๘๘ คน, ๒๔๘๐ เตรียมแพทย์ ๘๐ คน, แพทย์ที่ไปบวช ๓ ๒๔๗๖ มี ๓๖ คน, ๒๔๗๗ มี ๓๓ คน, ๒๔๗๘ มี ๒๒ คน, ๒๔๗๙ มี ๒๔ คน, ๒๔๘๐ มี ๒๗ คน, ๒๔๘๑ นี้เข้าใจว่ามี ๕๗ คน

ประธานสภา: ๙ กระทู้ต่อไปของนายฮ้วน เรื่องการแพทย์และการสาธารณสุข

๑๖.๔๖ น.

นายฮ้วน นาคกรเทพ (สุราษฎร์ธานี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. คืบปรากฏว่าจังหวัดต่าง ๆ ยังห้ามแพทย์ประจำครอบครัว ตำแหน่งที่สมควร จะมีไม่ ถึงแม้กรมสาธารณสุข จะมีงบประมาณสำหรับรับแพทย์ดังกล่าวมาแต่จนถึงบัดนี้ แต่ก็ไม่ยอมมีผู้ยื่นตัวสมัครรับราชการเป็นแพทย์ ในกรมนี้สัก ตั้งแต่เห็นค่าในเขตตามมีผู้สมัครไปรับ

ราชการเป็นแพทย์ทางกระทรวงธรรมการและกตาทิโหมมากชั้น ราช-
เจ้าจึงใคร่ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยมีนโยบายอย่างไรบ้างที่จะทำ
ให้มีผู้สมัครเป็นแพทย์ ในกรมตำรวจมากที่สุดมากกว่าในเดิมนั้น

๒. เหตุหนึ่งที่ทำให้มีผู้ไม่สมัครเป็นแพทย์ ในกรม
ตำรวจมากที่สุดเท่าที่ราชเจ้าทราบก็คือ ไม่อยากออกไปประจำการต่าง
จังหวัด เพราะไม่เพียงแต่จะต้องทำงานภายในบริเวณที่จังหวัด
เท่านั้น เรายังต้องไปทำงาน ตรวจตรา ตามตำบลห่างไกลและกันดาร
ของจังหวัดนั้นด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้กระทรวงมหาดไทยจะควรมีเงิน
เดือนแพทย์ ที่ไปประจำ ตามหัวเมือง มากกว่า ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ ได้
หรือไม่ ก็อย่างเช่นนายแพทย์ โท ถ้าประจำการอยู่ในกรุงเทพฯ ได้
เงินเดือน ๑๖๐ บาท เมื่อออกหัวเมืองก็ให้เป็น ๑๗๐-๑๘๐ หรือ ๑๙๐
บาท ความแต่สภาพของจังหวัดที่ออกไปประจำการ

๓. ในจังหวัดที่มีกองทหารตั้งอยู่ ทางราชการเคยแนะนำให้
แพทย์ทหารและพลเรือนร่วมมือกันทำการแพทย์ แต่เท่าที่ราชเจ้าได้
ทราบมาแล้ว มักเป็นการคิดช่วยเหลือนั้น โดยอาศัยไม้เท้าของ
แพทย์เองมากกว่าเป็นหลัก กระทรวงมหาดไทยจะมีคำสั่งแต่ละกระทรวง
ให้กระทรวงกตาทิโหมมีคำสั่งกำชับให้แพทย์ทั้งสองฝ่ายร่วมมือกันจริงๆ
ไม่ใช่เพียงแต่ช่วยเหลือเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขอรับมาจะได้ หรือ ไม่
เช่น ให้ เป็นหน้าที่ของฝ่ายหนึ่ง ที่จะปฏิบัติงานทางวิชาการแทนอีก ฝ่าย
หนึ่งซึ่งไม่อยู่ หรือในกรณีอื่นๆ แต่แต่จะวางระเบียบไว้

๑๖.๔๕ น.

น.ต. หลวงชำนาญวาสุวัตต์ ร.น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: รัฐมนตรีตอบว่า

๑. กระทรวงมหาดไทย มีความปรารถนาอยู่เสมอที่จะใคร่ได้นายแพทย์ มารับราชการในกระทรวงมหาดไทย ให้มากขึ้น จึงได้พยายามปรับปรุงฐานะของแพทย์ตำรวจอยู่ เสมอตามกำลังเงินที่กระทรวงให้

๒. รัฐมนตรีถือปฏิบัติอยู่แล้ว โดยพยายามให้แพทย์ที่ไปประจำตามต่างจังหวัดได้อัตราเงินเดือนสูง ตามควรแก่สภาพของท้องที่ที่ออกไปประจำการ

๓. การร่วมมือระหว่างแพทย์ทหารและพลเรือนนั้น ทางกรมได้ทำความตกลง และปฏิบัติกันมาแต่ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ โดยกรมแพทย์ทหารได้ ส่งวางระเบียบไปยังหน่วยเสนารักษ์ ต่าง ๆ ให้ร่วมมือช่วยเหลือแพทย์ ตำรวจ เช่น ในการนำมัตโรค ในสุรศาลาหรือโรงพยาบาลเมื่อแพทย์ทหารไม่คิดราชการอันจำเป็น การถ่ายเทยาและเวชภัณฑ์ โดยการขืมกันใช้ การรักษาพยาบาลคนป่วยที่อยู่ใกล้บริเวณโรงทหารตั้งเป็นต้น ซึ่งระเบียบดังกล่าวก็ยังคงใช้อยู่ในเวลานี้ ส่วนที่จะให้ทำความตกลงกับกระทรวงกลาโหมและวางระเบียบให้แพทย์ของฝ่ายหนึ่งปฏิบัติงานทางวิชาการแทนอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งไม่อยู่นั้น เห็นว่าเป็นการยากที่จะทำได้ เพราะนายแพทย์ของทั้ง ๒ ฝ่ายต่างก็

มีงานอยู่เต็มมือด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดี ตามด้วยที่ปฏิบัติกันอยู่ใน
ขณะนี้ ก็นับว่าเป็นการเหมาะสมและเรียบร้อยดีอยู่แล้ว

นายฮ้วน นาคกรรพ (อุครธานี) : ข้าพเจ้ายังคิดใจขอ
คัดค้านรัฐมนตรีตอบว่ามีการช่วยเหลือกันอยู่แล้ว ซึ่งความจริงนั้น
เวลานี้มีการช่วยเหลือกันน้อยเต็มที่ หรือจะพูดว่าไม่มีก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่ทราบว่า ถ้าหากว่าท่านจะก้าวข้ามให้ทั้ง ๒ ฝ่ายช่วย
เหลือกันให้ ค้างกว่านั้นจะได้หรือไม่

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : รัฐมนตรีขอเท็จจริงว่า ได้ช่วยเหลือกันอยู่แล้ว เป็น
ต้นว่า ในคราวที่เกิดระเบิดเรื่อง อหิวาตกโรค กระทรวงกลาโหม ได้
เสนอให้ทั้งในเรื่องแพทย์และพยายามไปช่วยเหลือร่วมมือ และมี
ข้อเท็จจริงปรากฏว่าการช่วยเหลือร่วมมือทั้ง ๒ กระทรวงนั้น คืออยู่แล้ว
ก็ไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องก้าวข้ามไป

ประธานสภา ฯ : กระทู้ คือ ไป รองนายคาบตั้งจน เรื่องเงิน
รางวัลนครปฐมมาด นายคาบตั้งจน ไม่น่า กระทู้ คือ ไป รองนายนิม
เรื่องเกษตร เรื่องการชลประทาน

นายนิม เรื่องเกษตร (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้า ขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่า การตั้งคือไป

๑. ข้าพเจ้าขอทราบจากรัฐบาลว่า สำหรับในเขตชลประทาน
ปัจจุบันนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายให้กว้างออกไปอีกหรือไม่ และ

ถ้าขยายจะขยายไปในส่วนไหนของประเทศ เพราะเหตุไรจึงขยายไป
ในส่วนนั้นๆ และถ้าขยายจะขยายเมื่อไร

๒. โดยเฉพาะในเขตจังหวัด ฉะเชิงเทราและปราจีนบุรีตาม
ฝั่งซ้ายของลำน้ำบางปะกง รัฐบาล มีนโยบายไหม อันที่ จะขยาย
ชลประทานไปถึงด้วยหรือไม่ เพราะเหตุไร ถ้ามีได้ อยู่ในความดำริ
ว่าพเจ้าชดถามว่าจะขยายได้หรือไม่ ถ้าอยู่ในความดำริจะขยายเมื่อ
ไร เพราะเหตุไร

๓. กคลองในเขตชลประทานในจังหวัด ฉะเชิงเทรา มีอยู่หลาย
คลอง ที่คนเงินเก็บใช้การไม่ได้ เช่น คลองขวาง คลองเปรง
คลองชุม คลองหลวงแพ่ง และคลอง ๑๘-๑๘-๒๐-๒๑ และอื่น ๆ
อีกหลายคลอง รัฐบาลดำริจะขุดลอกคลองเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์
แก่การชลประทานยิ่งขึ้นหรือไม่ ถ้าจะลอกๆ เมื่อไร และรัฐบาล
ใหม่ดำริ การทำนาใน เขตชลประทานเหล่านี้ ค่อนข้างหายไปในเพราะความ
เงินของคลองเหล่านี้มากเพียงไร

๔. ที่นาจำนวนหลายหมื่นไร่ ตำบลโคกโพธิ์ เปรง และตำบล
ข้างเคียงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งอยู่ในเขต
ชลประทาน ได้รับความเสียหายทำนาไม่ได้ผลมาเป็นเวลาประมาณ
๑๘ ปีแล้ว เนื่องจากที่นาเหล่านี้เป็นที่ลุ่ม ชาวค้ำงัดน้ำเสียโดยมาก
รัฐบาล ทราบหรือไม่ ถ้าทราบได้ คำนึง จะช่วยเหลือ प्रकारใดแล้ว
หรือยัง

๕. ทนายแถบโกลด์ฮาร์ดยามที่หน้าเค็มจนถึง เช่นในเขตต์อำเภอ บางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนเต็ม ๆ ไร่ ในปีใดฝนชุกคั้นมีการทำนาที่ไถได้ ปีใดฝนแห้ง คั้นมีการทำนาจะไม่ได้ผล เช่นปี พ.ศ. ๒๕๒๐ นี้ ชาวภาคองได้ขยาย เป็นจำนวนมากมาย เพราะน้ำจืดไม่พอจะต้งน้ำเค็มให้ทำนาในคั้นปี ได้ ฉะนั้นรัฐบาล มีวิธีการ อย่างไรหรือไม่ที่จะหาน้ำจืดมาต้งน้ำเค็ม ให้เพียงพอในเขตต์ที่กล่าวนี้ ถ้าหากรัฐบาลตอบว่า ได้บุคคลของ พระองค์ เจ้าไชยาฯ เพื่อเขาน้ำจากประตูน้ำท่าหลวงมาต้งอยู่แล้ว รัฐบาลเจ้าขอถามว่าเพียงพอหรือ และจะเพิ่มเงินอีกสักกี่สายหนึ่ง เพื่อ ชักน้ำไปทางเขตต์อำเภอบางปะกงจะได้ไหม ถ้าได้เมื่อไร จะจัดทำ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุไร

๑๖.๕๔ น.

น.ท. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรธิการ : รัฐบาลตอบว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายเขตต์การชลประทานออกไปตาม ความจำเป็น และจะขยายในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และ ภาคใต้ โดยพิจารณาคำเนนการตามลำดับแห่งความจำเป็นของท้องถิ่น ๆ เจตนาทางการก็กำลังดำเนินการอยู่แล้ว

๒. ท้องที่ตามฝั่งซ้ายของแม่น้ำบางปะกงนั้น ทางกรมได้จัด-

การสำรวจระดับน้ำ ปริมาณแล้ว ยังจะต้องสำรวจพื้นที่ และรายละเอียดอื่น ๆ ต่อไป เมื่อสำรวจเสร็จแล้วก็ได้พิจารณาว่าสมควรจะสร้างการชลประทานใดหรือไม่เพียงใด

๓. คลอง ๓๘ ทางการได้ขุดออกเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ ยังไม่ปรากฏว่าคืนเงิน เวลานี้กำลังทำการขุดคลองที่สองแห่งอยู่ และจะจ่ายแล้วเสร็จใน พ.ศ. ๒๔๘๓ ส่วนคลองอื่น ๆ ก็จะได้พิจารณาขุดออกต่อไปตามกำลังเงิน การทำนาในที่ซึ่งที่เหล่านี้ มีเดี่ยหายอยู่บ้างตามธรรมชาติ

๔. นาเดี่ยหายนั้นบ้าง ซึ่งเป็นธรรมชาติของการทำนา เวลาขึ้นทางการก็ได้จัดการช่วยเหลือแล้ว โดยขุดออกคลองของพระองค์ไชยานุชิต และคลองนครเนื่องเขตต์ ให้เป็น ทางระบายน้ำ ออกได้สะดวก และได้ทำคันกันน้ำฝั่งตะวันออกของพระองค์ไชยานุชิต และ ยังได้คลองนครเนื่องเขตต์ เพื่อยกน้ำในคลองไหลมาเข้าพื้นที่นาในบริเวณที่ต่ำกว่ามากเกินสมควร

๕. โดยปกติพื้นที่นาแถบใกล้ อ่าวสยาม เป็นบริเวณที่น้ำเค็มขังลง ฉะนั้นเป็นการยากที่จะทำให้ได้รับผลสมบูรณ์ การทำนาแถบนี้จึงจำเป็นต้องอาศัยน้ำฝนอยู่ หากมีไต้ฝนแล้งน้ำจืด ก็ไม่พอจะวางน้ำเค็มให้ทำนาได้ ในขั้นนี้ คลองของพระองค์ไชยานุชิตที่ขุดขึ้น ก็เพื่อจะช่วยให้เป็นทาง ระบายน้ำ ที่เหลือจากบริเวณ การชลประทานทั่วหลวงและทุ่งรังสิตมาเข้าจาน ถ้ามีไต้แห้งแล้งขาดแคลนฝนก็ไม่มี

น้ำเพียงพอที่จะระบายมาช่วยเหือดได้ ฉะนั้นการที่จะรดรดของเพิ่มวัน
อีกสักหนึ่ง ก็ไม่ได้ประโยชน์อย่างใด เพราะไม่มีน้ำเหลือจ่ายให้
ส่วนการรดกับน้ำเค็ม ทางการก็ได้จัดการช่วยเหือดโดยทำคันกั้นน้ำ
เค็มชายทะเล รันสำหรับ บึงก็มี ให้ น้ำเค็มไหลมาเข้ามาใน บริเวณ
เหล่านี้แล้ว

นายนิ่ม เรื่องเกษตร (ฉะเชิงเทรา) : ที่รัฐบาลตอบว่าเวลา
นี้การที่จะขยายเขตชลประทานไปนั้น ออกไปกว่าที่เป็นอยู่เวลานี้
และ ทว่า เวลานี้ ก่อตั้ง ดำรง อยู่ใน ผังซ้ายของ แม่น้ำ บาง ประกน นั้น
ดำรงมาตั้งแต่เมื่อไร และเมื่อไรจะดำริ

น.ท. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรกรรม : เมื่อดำริเมื่อไรทางเจ้าหน้าที่กรายงานมาให้ทราบ

นายนิ่ม เรื่องเกษตร (ฉะเชิงเทรา) : รัฐบาลตอบไม่ตรง
กับที่ราชเจ้าชกเมอคน ก็ขอราชเจ้าชกวด ทว่าดำรงนั้นดำรงเมื่อ
ไร และดำรงไปอีกกับกจะดำริ หรือดำริเมื่อไร

น.ท. หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรกรรม : นมขอเท็จจริง เรื่องเมื่อไร ส่วนการจะดำรง
ดำริเมื่อไรนั้น คงรอให้เจ้าหน้าที่กรายงาน

นายนิ่ม เรื่องเกษตร (ฉะเชิงเทรา) : ไม่ใช่ขอเท็จจริง
ราชเจ้า ตามดำริดำรง มาตั้งแต่เมื่อไร นมขอเท็จจริงหรือ คงมอ
ดำรงตั้งแต่เมื่อไรจะคังตามแทนนมขอเท็จจริงหรือ เพราะฉะฉน
อยากจะให้รัฐบาลตอบให้หายข้องใจ

ประธานสภาฯ: ที่ท่านถามนั้นเป็นข้อเท็จจริงอยู่แล้ว ตั้งแต่เมื่อไร เขามอบว่าเป็นข้อเท็จจริง ก็ยังไม่ ได้มี หลักฐาน มาแสดงในท่านถามข้อนั้น

๑๖.๕๘ น.

นายนิ่ม เรื่องเกษตร (ฉะเชิงเทรา): ไม่ใช่ข้อเท็จจริงคือทำมาแล้ว คือรัฐบาลทำมาแล้วจะเป็นข้อเท็จจริงอย่างไร ปรากฏอยู่แล้ว และที่ตอบว่าเขานำมาจากประตูหน้าท่าทอดง เพื่อเอามาขยายต้งหน้าเค็ม เขามาในคลองพระองค์เจ้าไชยารักษ์ ที่ด้านหน้าไม่พอมันไม่จริง ความจริงถ้ามีไค่น้ำมากเพื่อเอียงอีก ถึงแม้ว่าเราจะขุดคลองแยกอีกแยกหนึ่ง ถ้าน้ำมากก็เป็นประโยชน์ ที่เราจะเอาน้ำไปต้งหน้าเค็มในบางปะกง ถ้าหากว่าเราจะปล่อยแล้วว่ามีไค่น้ำมากแล้วเอาน้ำไปใช้ในทางเดียวกันจะมีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลตอบว่าจะแยกหรือไม่

ประธานสภาฯ: นี่เป็นอภิปรายที่ท่าน ถ้าจะพูดข้งในเรื่องชลประทาน รัฐบาลเตรียมมาตอบตามกะที่ นี่ท่านอภิปรายไปในทางชักชวนให้เขาขุดคลองอีกคลองหนึ่ง ท่านถามใหม่อีกที

นายนิ่ม เรื่องเกษตร (ฉะเชิงเทรา): เพราะฉะนั้นขอถามแต่เพียงว่าจะแยกออกได้หรือไม่ จะแยกออกอีกคลองหนึ่ง

๕. ชาวต่างชาติที่ข่มขืนเด็กขบถเขาได้รับประทาน ก็ต้องเสียภาษี
 ขบถ ขบถขบถก็ขบถขบถไม่คุ้มค่าภาษีเช่นนั้น รัฐบาลจะมีทางช่วย
 เหลือในการลดหรือเลิกภาษีขบถขบถได้หรือไม่ เพราะเหตุใด เมื่อไร

๖. รัฐบาลจะเพิ่มภาษีเครื่องสำอาง บุหรี่ และสุราให้มากขึ้น
 เพื่อชดเชยการเลิกภาษีขบถขบถไม่ได้หรืออย่างไร เพราะเหตุใด

๑๗.๐๔ น.

หลวงนฤเบศร์มานิต รัฐมนตรี: ข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ขอรวมกัน
 ตอบว่า ส่วนทุกชนิดที่เข้าลักษณะอากรศุลกากร ก็ต้องเสียอากร
 ถ้าส่วนใดไม่เข้าลักษณะอากรศุลกากร ก็ไม่ต้องเสีย ฉะนั้นถ้าส่วน
 ครึ่งอยู่ในลักษณะดังกล่าวมา รัฐบาลก็ไม่เก็บอากร เป็นการตั้งเดิม
 อยู่แล้ว

๔. รัฐบาลได้ลดอากรศุลกากรให้ กงหนิง ตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๗๕
 เป็นต้นมา ให้ได้ ส่วนลดกับภาษีอากรเก็บจากพืชอย่างอื่น เพื่อเป็น
 การช่วยเหลือฐานะของชาวสวนอยู่แล้ว ไม่สมควรลดลงไปอีก

ข้อ ๕ และข้อ ๖ ขอตอบรวมกันว่า ขบถขบถที่ไม่คิดค่าขบถทางน้ำ
 ซึ่งจะนำขบถที่อื่นมาสู่ได้ ก็ไม่เก็บอากร ก็จะให้ยกเลิกภาษีขบถขบถ
 เสียทีเดียว โดยยกเหตุว่าเสียไว้รับประทานเช่นนั้น ขบถเป็นเหตุให้
 ผู้ที่จับขบถในขบถได้ ซึ่งขายขบถก็ยังไม่เสียอากรตามกฎหมาย เมื่อ
 เหตุผลมีอยู่เช่นนั้น ก็ไม่จำเป็นต้องพิจารณาทางภาษีศุลกากร ซึ่ง
 มีเหตุผลวิธีการและหลักการคณะเรื่อ

ขุนชำนาญ (สมุทรปราการ) : ข้าพเจ้าขอซักในเรื่อง
 ดอนครัดต่อไป คือที่กรมบ้านกำหนดให้ทำดอนครัดได้ ๒ ไร่ แต่
 ชาวบ้านยังไม่รู้วิธี การที่จะทำดอนครัด โดยไป ยกร่อง ขึ้นเป็นรูปคล้าย
 ดอน แล้วเจ้าหน้าที่ตรวจหากรได้เก็บออกดอนใหญ่เช่นนั้น รัฐบาล
 ทราบหรือไม่ ข้าพเจ้ามีเหตุยืนยันที่จะพาไปดูได้ ในท้องที่โดยแน่ชัด

หลวงเบญจมาศ รัชมงคล : คำว่าดอนครัด ข้าพเจ้า
 สำนึกว่าไม่รู้จัก เพราะทางการไม่ปรากฏว่ามี การเก็บภาษีอากร

ขุนชำนาญ (สมุทรปราการ) : ขอได้โปรดคอยอีก
 ครั้งหนึ่งไม่ได้ ยินดี

๑๗.๑๕ น.

พระยาไชยยศสมบัติ รัชมงคล วิจารณ์ การทรง การคลัง :
 การเก็บภาษีอากรดอนใหญ่นั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติ ดอนครัดนั้นเป็น
 ภาษีค่าที่ไซกันหุดม ๆ เพราะฉะนั้นในทาง ภาษีอากรเราก็ใช้ตาม
 พระราชบัญญัติ ซึ่งดอนครัด นั้นปรากฏตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น
 เราก็ไม่ถือเอาเก็บหรือไม่เก็บเป็นกรณีของที่เดียว

ขุนชำนาญ (สมุทรปราการ) : ข้าพเจ้าขอทราบว่า
 ที่กรมบ้านเราจะปลูกต้นไม้ ได้เท่าไรและทำรูปอย่างไร

พระยาไชยยศสมบัติ รัชมงคล วิจารณ์ การทรง การคลัง :
 ดอนใหญ่ นั้นมี พระราชบัญญัติ เก็บภาษีอากร ดอนใหญ่ กำหนดได้ แน่นหนา

คือเป็นส่วนของยกว่อง ส่วนส่วนครว้นจะมีลักษณะเหมือนหรือไม่
เหมือนก็แล้วแต่จะถามก็เปรียบกัน

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรปราการ): ข้าพเจ้าร้องใจเรื่อง
ส่วนครว้นที่กบฏบ้านท่าหนก ๒ ไร่จะต้องทำอะไรได้บ้าง แด่ไทน์ ที่
ข้าพเจ้าขอทราบในเรื่องกำขบขันไม้ที่จะปลูกในส่วนครว้นนี้

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง:
ส่วนครว้นนี้ไม่ปรากฏในกฎหมาย

ประธานสภาฯ : ตาม ๓ หนแต่ทำน หมดเวลา พัก
ที่ประชุมหยุดพักเวลา ๑๘.๐๖ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : การต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พุทธศักราช ๒๕๑๐ ของนายยกเตียง
เหมะภักดิ์

นายยกเตียง เหมะภักดิ์ (ระนอง): ข้าพเจ้าเสนอเรื่องนี้โดย
หลักการว่าจะขอให้เพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ลักษณะปกครองท้องถิ่น ในเรื่องการกำหนดแต่งตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน
โดยที่ข้าพเจ้าได้สังเกตว่าเรื่องกำนันผู้ใหญ่บ้าน ที่คนต่างชาติดำ
ภาษาที่เขามารับหน้าทั้น เขาได้ปฏิบัติการทำงานเป็นการบกพร่องและ
เล็ดหลาบด้วยประการทั้งปวง อย่างสำคัญก็คือ ใช้อำนาจหน้าที่ไป

ในกิจการเมืองซึ่งเป็นภาระเดียวหาญแก่ประเทศชาติเท่าที่เป็นมาแต่อยู่
 บาง - แต่ถ้าฉันปล่อยให้ เป็นอยู่เช่นนี้เรื่อย ๆ ไปก็จะทำความเสียหาย
 ให้เกิดขึ้น และเป็นเหตุให้ประชาชนพลเมืองแบ่งแยกชาติวรรณะบุคคล
 ล้อพวกถือเหตงกันเ็นระหว่างพรรคพวกและบุคคลก็เป็นคนต่างชาติมา
 เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น ในทางปฏิบัตินี้โดยมากเราเป็นคนไม่ค่อย
 จักหนังสือไทย และจะพูดภาษาไทยก็ไม่ค่อยเข้าใจนักเช่นนี้ เป็น
 การไม่สะดวกในการที่จะทำการติดต่อกับราษฎรที่อยู่ในความปกครอง
 เพราะผู้ที่จะเป็นผู้ปกครองเรานี้จะต้องเป็นคนที่มีความสามารถให้
 ความสะดวกด้วยประการทั้งปวง เมื่อกำนันผู้ใหญ่บ้านก็ไม่
 มีความสามารถในการให้ความสะดวกเช่นนี้จึงเป็นกวดำบาก กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้มีหน้าที่ติดต่อกับราษฎรอย่างใกล้ชิด เพราะเหตุนี้
 เป็นการสำคัญอย่างหนึ่งที่จะต้องรู้จักหนังสือไทยและพูดภาษาไทย
 เข้าใจกันดี และโดยเหตุค่าตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่เป็น
 เจ้าพนักงานตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นหน้าที่เป็นหน้าที่สำคัญ ถ้า
 เราได้คนดีในตำแหน่งนี้แล้วก็จะทำให้ประโยชน์ แก่บ้านเมืองได้ เป็น
 อันมาก แต่ถ้าได้คนที่เรานับไม่ศึไป ในทางที่ไม่นำผลประโยชน์ มา
 ให้ประเทศชาติแล้ว ก็จะมีผลร้ายมาให้อย่างหนักเหมือนกัน

ความขบถบุญคดีเดิมที่มีอยู่แต่ในเวียง แคว้นตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน
 นั้นมีอยู่ว่า ผู้ใหญ่บ้านจะคือจะเป็นคนที่มีความดีตามมาตรฐาน ใน
 พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๖ คือต้องเป็นคนใน

บังคับสยาม มีอายุ ๒๐ ปีขึ้นไป และในมาตรา ๒๒ บัญญัติว่าต้องเป็น
 เจ้าบ้านมีไร่ปลูก้างและมีใช้ทหารในกองประจำการ เพียงเท่านั้น
 ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับพร้องอยู่บ้างในสมัยนั้น ควรจะเพิ่มคุณวุฒิของผู้
 ที่จะเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านให้มากกว่าเดิม คือผู้ใหญ่บ้านและกำนันนั้น
 ควรจะมีคุณสมบัติอย่างที่ว่าเจ้าเดิมตามพระราชบัญญัติลักษณะ
 ปลกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๗๐ ซึ่งได้แจกให้แก่อมาชิกในสภา
 นทรวบถกันแล้ว

ข้าพเจ้าเห็นขอพระราชบัญญัติใหม่ได้ เข้าใจว่า ข้าพเจ้ามีความรู้
 ความชำนาญในทางกฎหมายและในทางปลกครองหามีได้ แต่เรื่องนี้
 ข้าพเจ้าได้ คิดมาช้านานว่าควรจะเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าเขียนมา ว่า
 เป็นการส่งเสริมที่จะปรับปรุงให้เหมาะสม ในเวลานี้พฤกคิการณที่เร
 ได้คนต่างชาตมาเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น จะเป็นช่องทางให้ความเป็น
 ของเราได้รับความเสียหายต่อไป ก็เพราะเท่าที่เป็นอยู่แล้วเราก
 ทรwabถกันแล้วว่าความเป็นไทยของเราได้ถูกรุกอย่างต่งอยู่บ้าง ความ
 เป็นไทยของเรานั้นข้าพเจ้าขอเว้นไม่อธิบายให้ละเอียดในที่นี้ บางท่าน
 อาจคำนึงเห็นแล้วว่าควรปรับปรุงฐานะของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ค
 แต่บางท่าน อาจเห็นเหตุว่า ยังไม่ถึงเวลาอันสมควร จึงไม่อยากจะให้
 กระทบกระเทือนอย่างใด แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าได้ คิดมาทุก
 แง่ทุกมุม เห็นว่าสมควรแล้วด้วยประการทั้งปวง และขอให้ ความ
 เห็นยืนยันว่าในเวลาปัจจุบันนี้ ภาวะที่เป็นอยู่ เป็นการส่งเสริมที่ถูกต้อง

ควรปรับปรุงในเรื่องนี้ให้มาก ความเสียหายนั้นข้าพเจ้าจะไม่แสดง
ในเรื่องเท็จจริงให้มากเกินไป เพราะจะเป็นการท้าวความที่ดองมาแต่
และอาจจะเป็น การกระทบกระเทือน โดยไม่จำเป็นแต่รอกทราบเรียนใน
ฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎร คนหนึ่งว่าความบกพร่องเสียหายนั้น
ได้เป็นอย่างไรจริง ๆ ที่เคย

เจตนาที่ข้าพเจ้าเสนอพระราชบัญญัติคุ้มครองความบริสุทธิ์ใจแท้
ขอให้ ท่านทราบทั่วเพียงแต่เสนอข้อความอย่างนี้ข้าพเจ้าก็ขอได้ รับ
การคือว่าคำอธิบายจากบุคคลบางพวก แต่ข้าพเจ้าก็ขอได้ว่าเป็นการ
เสียหายน้อย ๆ แม้จะต้องส่งเงินใหญ่ ๆ ข้าพเจ้าก็ยอม เพราะ
ฉันทราบว่าเจตนาของ ข้าพเจ้าว่า ซึ่งเป็นที่ประชุม ของผู้แทนซึ่งมี
เกียรติยศหลายองค์จะกรุณาให้อภัยข้าพเจ้าและจะกรุณาปรับลดการ
ซึ่งข้าพเจ้าได้เสนอมา

๑๗.๕๘ น.

น.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย: ก่อนที่รัฐบาลจะได้อ่านความเห็นในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ใครที่จะขอชี้แจงเรื่องราวในเรื่องนี้ถ้าเคยมีมาอย่างไรโดย
เชิงระเบียบ ร่างพระราชบัญญัติในท่านซึ่งนั่งที่ตามสมควรหนึ่งได้อ่าน
ได้ มีการเสนอมาในสภาฯ นคราวหนึ่งแล้วเมื่อครั้งสภาฯ ก่อน
และภายหลังที่สภาฯ นั้นได้พิจารณาอย่างรอบคอบแต่ก็ไม่รับหลัก

การแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้พิจารณา เหตุผลในการที่รัฐบาล
เห็นว่ายังไม่เป็นการสมควรที่จะรับหลักการนั้นก็มีประเด็นที่สำคัญ
ดังนี้คือ

ความกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลานี้สำหรับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านก็
จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติต้องสามข้อ คือต้องเป็นบุคคลใน
บังคับสยาม และเป็นชาวชาติ มีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปีขึ้นไป และต้องเป็น
เจ้าของบ้านไม่ใช่คนใช้ ลูกจ้างหรือทหารประจำการ ในการที่พระ
ราชบัญญัติฉบับนั้นได้วางหลักการไว้กว้าง ๆ เช่นนี้ก็โดยเหตุที่โค
พิจารณาแล้ว เห็นว่าความมุ่งหมายแห่งพระราชบัญญัติลักษณะ
ปกครองท้องถิ่นเป็นพระราชบัญญัติฉบับที่จะเรียกได้ว่า ฉบับแรก
ในประเทศเรา ซึ่งเปิดสิทธิให้แก่ราษฎรในท้องถิ่นลักษณะปกครอง
อย่างแบบเทศาภิบาลในขณะนี้ คือว่าเป็นการยอมรับ เพราะฉะนั้นพระ
ราชบัญญัติฉบับนั้นจึงได้มุ่งหนักไปในทางที่ว่า ใครจะเป็นกำนัน
ผู้ใหญ่บ้านหรือไม่ขึ้นอยู่กับแต่ความนิยมนับถือของราษฎรในท้องถิ่น
นั้น ๆ เป็นสาระสำคัญ นอกจากนั้นในพระราชบัญญัติฉบับนั้นยังมี
บัญญัติไปอีกว่า ในกรณีซึ่งกำนันผู้ใหญ่บ้านได้รับการแต่งตั้งจาก
ราษฎรทั่วไป ได้ประพฤติคนเป็นที่ไม่เหมาะสมหรือจะนำมาซึ่งความ
เสียหายถึงสมาชิกผู้เสนอได้อีกก็ปรายแล้ว พระราชบัญญัตินี้ก็ให้
อำนาจราษฎรในการที่จะได้ร้องขอแก้ไข ถอดถอนหรือเจ้าพนักงานผู้

มีอำนาจพิจารณาถอดถอนเดี่ยงเองก็ได้ เมื่อความมุ่งหมายของพระ-
 ราชบัญญัติในเรื่องเหล่านี้เป็นอยู่อย่างนั้นแล้ว ก็การที่พิจารณาว่าง
 พระราชบัญญัติของท่านสมาชิกผู้เดี่ยงนั้นสภาฯ นี้ไม่น่าจะรับหลัก-
 การณ์ในเหตุผล ๒-๓ ประการคือ ประการแรกทีเดียว เมื่อการแต่ง
 ตั้งท่านผู้ใหญ่บ้านเป็นการแต่งตั้งด้วยเดี่ยง ของ ราษฎร เป็น สำคัญ
 แล้ว ในการที่จะบัญญัติให้บุคคลซึ่งจะรับการแต่งตั้ง เป็นท่าน
 ผู้ใหญ่บ้านได้จะต้องมีสัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่ทว่าผู้ มีสัญชาติ
 เป็นไทยคนใด ถ้าบิดาเป็นชาวต่างประเทศ จะต้องมีเงินในบังคับ
 อีกบางประการนั้น ย่อมจะเห็นได้ว่าในประเทศสยามเรามีการอยู่กัน
 โดยเป็นหม้อคนเป็นหม้อ เป็นหมู่บ้านเป็นระเบียบโดยทั่วไป ในบางแห่ง
 ก็เรียกว่าหมู่บ้านจีนบ้าง หมู่บ้านแขกบ้าง ในหมู่บ้านเหล่านั้นเป็นคนที่
 อยู่ในบังคับสยาม แต่ทว่าไม่ใช่สัญชาติไทยทั่วไปก็ได้ ทั้งนี้เมื่อ
 กฎหมายนี้ออกไปบังคับว่าท่านผู้ใหญ่บ้านจะต้องมีสัญชาติเป็นไทย
 ความกฎหมายแล้ว ในหมู่บ้านซึ่งราษฎรเป็นชาวต่างชาติโดยทั่วไป
 นั้นเราไม่อาจหาคนที่สัญชาติเป็นไทย ความกฎหมายได้ แล้วในกรณี
 เช่นนี้เราจะเลือกกันอย่างไร ถ้าเราจะเลือกคนที่มีสัญชาติเป็นไทย
 ความกฎหมายส่งเราไปให้ ในกรณีเช่นนี้ก็อาจจะชักใบในการที่เราจะ
 ให้ราษฎรออกเดี่ยงเลือกตั้ง เพราะถ้าในหมู่บ้านนั้นไม่มีคนที่เรียก
 ว่ามีสัญชาติเป็นไทยความกฎหมาย แต่เขาเป็นคนในบังคับสยาม

ดังนั้นถ้าเราจะแก้กฎหมายไปอีกเถ่าเรา อาจจะต้องแก้เราไป

เช่นนั้นได้ เราก็ควรระวังแก่กฎหมายต่อไป เพราะว่าความราบรื่น
 อาจจะไม่มั่นคงได้ เพราะคนซึ่งเราได้แต่งตั้งมาให้นั้นเขาหาได้
 นึกถึงไม่ เขาก็มีสิทธิที่จะเขาออกเดินจากตำแหน่งตำแหน่งใหญ่บ้าน
 ได้ด้วยการร้องขอขมขื่น ฐานะของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นถ้าหาก
 ก็ได้รับร้องว่ามีฐานะต่ำคือเป็นอันมากสมควรที่จะส่งเสริม ดังได้
 มีพระราชบัญญัติและกระทู้ถามต่าง ๆ เสนอเข้ามา ก็เมื่อเช่นนั้นขอ
 เคารพซึ่งเป็นที่อยู่นั้น การหากำนันผู้ใหญ่บ้านในบางกรณีก็ทำไม่
 ดีจะไถ่บ้าง ๆ นึก ในบางครั้งก็ตั้งไปอันจนจนกันเป็นอันมากก็มี
 เมื่อจะแก้กฎหมายไปแต่ก็ทำให้เป็นการยุ่งยาก และทั้ง ๆ ที่ไม่
 สามารถจะปฏิบัติได้เช่นนี้แล้ว ก็ถ้าแม้ว่าตามหลักเกณฑ์ที่เสนอ
 ในเวลานี้ ถ้ากำนันผู้ใหญ่บ้านคนใดประพฤติเป็นการไม่สมควรด้วย
 ประการใด ก็มีอำนาจในทางกฎหมายที่ใดให้ไว้ ในการ ลดตถอน
 อย่างกว้างขวางเช่นนี้แล้ว รัฐบาลจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นอย่าง
 ใดที่สภาฯ นี้จะรับหลักการ เช่นเดียวกับสภาฯ ก่อน

๑๗.๕๔ น.

นายเสกส เขตสมมา (ระยอง) : สำหรับร่างพระราช
 บัญญัติ ขมขื่น น ข่าพเจ้า ขอ สันนิษฐาน โดยเหตุที่ถ้าจะ พกกัน ความ
 ความจริงแล้ว ความที่ทนายเงินขอ ได้เสนอมานานแล้ว แต่เป็น ข้อ
 ความที่จริงทั้งสิ้น ในการ ที่เรา ได้เลือก เขาคคน ต่างชาติ เขามา เป็น

กำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น ดิถีต่าง ๆ สำหรับผู้ที่เมื่อกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น
มักจะไป ในทางทิศเดิม เป็นทาง อันหนึ่งที่ทำให้คนไทยเรา
ดิ้นรนออกนอกลู และท้อใจ ในการที่เรา ไม่ได้ เป็นไทย อย่าง แท้จริง
ต้องไปเอาคนต่างชาติต่างภาษามาเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้วยเหตุนี้
แหละข้าพเจ้าจึงอยากจะขอรับรองให้ รัฐบาลเรา ได้ มีการเลือกเอาคน
ไทยด้วยกันมาเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน

ที่จะพูดถึงข้อหนึ่งซึ่งทางรัฐมนตรีกล่าว เมื่อกล่าวว่า การเลือก
กำนันผู้ใหญ่บ้านต้องแต่คนหมู่บ้าน ถ้าหากว่าหมู่บ้านนั้นเป็นคนชาติ
จีนหรือญวนมาก เรามักจะไป จีนหรือญวนนั้นเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน
ในชั้นในตำบลนั้นก็ย่อมจะมีคนไทยอยู่ แต่ ถ้าหากว่าเราไปนิยมชม
เชยในคนต่างชาติแล้ว ก็ย่อมจะทำให้คนไทย ในหมู่บ้านนั้น กระทั่ง
กระเดื่องไม่ยอม มีขอ ให้คิด เพราะคนไทยเรา เป็นคน ที่รักความ
อิสระเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะให้คนไทยเรานั้นแหละ
มีอำนาจในการปกครอง เพราะกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นเปรียบประดุจเป็น
พ่อของ พวกชาวบ้านในตำบลนั้น และมีอำนาจคัดเลือกลูกบ้านได้
ยิ่งในตำบลบ้านป่าเถื่อน ลูกบ้านย่อมมีความเคารพนับถือกำนันผู้ใหญ่
บ้านเป็นอย่างยิ่ง ถึงกับเรียกว่า ไซโคตายชบตาย เป็นทีเดียว และ
เช่นในการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน ในบางแห่งนั้น ก็ยอม คุกเข่า อยู่แล้ว
กำนันมักจะชี้ตัวให้เด็กก็เคยดู ทั้งนี้แสดงให้เห็นแล้วว่า การเลือกคน

ต่างชาตินั้นอาจจะทำความเสียหายได้ เพราะว่าคนต่างชาติเขาย่อมจะ
รักพวกของเขามากกว่า ในเมื่อเราได้ฝากอำนาจไว้กับคนต่างชาติแล้ว
เขาก็ย่อมจะใช้อำนาจไปในทางที่ผิดบางประการได้ เช่นในบางตำบล
ที่มีการเลือกตั้ง และที่มีคนต่างชาติเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน กำนันผู้
ใหญ่บ้านนั้นได้บ่าวร้องเอาเสีย กว่าคนไทยจะได้เป็นผู้นำแทนที่แทบแย้
นี่แสดงให้เห็นแล้วว่าอำนาจของกำนันผู้ใหญ่บ้านมักจะใช้ ในทางที่ผิด
เสมอ อีกประการหนึ่งท่านรัฐมนตรีกล่าวว่าการเลือกตั้งนั้นยอมแล้ว
แต่ความนิยมของราษฎร ซึ่งข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่เป็นความจริง
โดยมากเป็นแต่วิธีปฏิบัติการตามตัวหนังสือเท่านั้น แต่ความจริง
แล้วการแต่งตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นนายอำเภอมักจะเรียกราษฎรมา
แล้วชี้แจงให้ดูว่าคนนั้นคนนี้จะดีหรือไม่ ราษฎรในหมู่บ้านนั้นเมื่ตน
เองจะไม่พอใจไม่กล้าที่จะไปประท้วงได้ ทั้งนี้เพราะเกรงกลัวอำนาจ
ของนายอำเภอ ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นมาด้วยตนเองหลายครั้งหลายหน
และยังกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นคน ของ นายอำเภอหรือ ข้าหลวงประจำ
จังหวัดด้วยแล้ว เมื่อทำ ความเดือดร้อนอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่ง ทำให้
ราษฎรคับแค้น ก็ไม่กล้าร้องเรียนอย่างใดๆได้ ทักถ่วงทักเพราะ
ว่าร้องเรียนขึ้นไปอย่างใดก็ตกไปทุกที ซึ่งข้อนี้ก็เป็นความจริง ขณะ
นี้ข้าพเจ้าก็ได้รับคำร้องเรียนจากราษฎรเป็นอันมากว่าได้รับความกดขี่
ทารุณ ซึ่งข้าพเจ้าจะได้จัดการร้องเรียนไปยังท่านภายหลัง
ที่บุคคลถึงสิทธิ์ต่างๆที่ใช่ บาง ตำบลก็ ข้าพเจ้า เห็นมา ผู้

ใหญ่บ้าน เป็นคน ต่างชาติ และในหมู่บ้าน นั้นเป็นคน ชาติเดียวกันทั้งสิ้น ถ้าหากว่ามีคดีหรือเรื่องร้าย อย่างหนึ่ง อย่างใด พัดเข้าไปในหมู่บ้าน นั้น แล้วปรากฏว่าหายก็เคย... เช่นคดีขูดขูดหายเข้าไป ความไป คดีๆ ก็ไม่ถ้ามารักจะเอาคดีคนร้ายได้ เพราะว่าเขาดำมีคดีพร้อม เพียงกันดี พร้อมทั้งผู้ ใหญ่บ้านด้วย ถ้าหากว่ามีคนไทยเป็นผู้ ใหญ่ บ้านแล้วเราก็จะดำมารักดีบ่าวเราเรื่องเอามาได้ เพราะฉะนั้นข้าพ- เจ้าจึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่ เราจะต้องมี การกำหนดผู้ ที่จะเป็นกำนันผู้ ใหญ่บ้านตามที่ผู้เสนอ ได้เสนอมา ข้าพเจ้าหวังใจอย่างยิ่งว่าคงจะได้ รับความสนับสนุนจากท่านสมาชิกอีกเป็นจำนวนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดจะคัดค้าน

๑๖.๕๘ น.

น.ค. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: รัฐบาลอยากจะชี้แจงไม่มากนัก คือความประเด็นที่ท่าน สมาชิกอภิปราย ภายหลัง โดยกรณคดีว่า ก็หมายความว่า เวลานี้ กฎหมายต่าง ๆ เรามียุติแล้ว ได้มีการห้าม และมีระเบียบ อยู่แล้ว แต่ทว่าไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น ท่าน ก็จะได้เสีย ซึ่งไม่ใช่เป็นการแก้ตามที่ท่านวิพากษ์ เป็นคนดำเนินเรื่องการร้องขอให้ เขากำนันผู้ ใหญ่บ้านออก ซึ่งท่านก็ไม่ได้ แก้ตามที่ท่านวิพากษ์ประการใด กฎหมายของเราคืออยู่แล้ว แล้วเราจะมาออกกฎหมาย กันใหม่

แต่จะปฏิบัติได้อย่างไรกัน นี่เป็นประการหนึ่ง ซึ่งหลักการเราคิด
อยู่แล้ว แต่บุคคลไม่ก็ักควรจะแก้กันในเรื่องทางบุคคล นอกจากนั้น
เมื่อออกกฎหมายไปแล้วทางรัฐบาลสงสัยว่า เราจะปฏิบัติการได้
อย่างไร เพราะวิธีเด็อกผู้ใหญ่บ้านยังเป็นไป ตามพระราชบัญญัติ
ลักษณะปกครองท้องที่อยู่ ถ้าแม้ว่าในหมู่บ้านนั้นไม่มีคนไทยเลยสัก
คนเดียวแล้วสงสัยว่าถ้าเรากลั่นจะทำการอย่างไร รัฐบาลเกรงว่า
เมื่อออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้วเราจะปฏิบัติกันไม่ได้

๑๘.๑๑ น.

นายทองใบ สุนทรนิษฐ (กระบี่): ข้าพเจ้าขอตั้งมีต่อน
ว่าควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยที่ถ้าเมื่อได้
พิจารณาตามร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ แล้วก็เป็นการ เดียนแบบกับ
พระราชบัญญัติการเด็อกตั้ง ซึ่งข้อความในตอนนายไมวา ๗๓๓
ได้เคย เสนอให้ ดัทธิแก่ผู้ของชาวต่างชาติได้ มีสิทธิรับเด็อกตั้ง เป็น
ผู้แทนราษฎรแล้วก็ยกไปเสีย ที่ท่านผู้เสนอในรายนี้ได้เสนอขึ้นมา
เพื่อจะแก้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ เดียนแบบกฎหมาย
เด็อกตั้ง ก็เราจะไม่รับพิจารณาเดียนแบบก็เหมือนว่าความเห็นของ
สภา เป็นการทำตกกันอยู่ ในประการที่เราจะควบคุมไม่ให้คนต่าง
ชาติ เข้ามามีอำนาจผู้ใหญ่ บ้าน เป็นผู้ถือ ทางเด็อก ของ ราษฎร
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสมควรโดยที่ถ้า ถ้าให้ชาวต่างชาติเป็นผู้นำชาติ

ของเราแล้ว ชาติของเราจะคงจะโต หรือว่าเจริญขึ้นแต่เพียงคนหนก
 ถิ่นผู้ใหญ่บ้านเป็นชาวต่างชาติ เราก็คงจะเสียชาติของเราไป ก็
 เราไม่ได้ใช้คนไทยเป็นค้ำของคนไทย กลับไปใช้คนต่างชาติเป็น
 ค้ำของคนไทย แล้วเกียรติศักดิ์ของคนไทยจะอยู่ที่ไหน แล้วชาว
 จะแพร่ไปต่างประเทศว่า ดยยามเจริญขึ้นโดยคนต่างชาติ เข้ามาเป็น
 ผู้ถือหางเสือ เช่นเราจะมีความน้อยเนื้อต่ำใจเพียงไรบ้างในหมู่คน
 ไทยด้วยกัน ข้าพเจ้าเห็นเช่นนี้ว่าควรจะแก้พระราชบัญญัตินี้ให้
 ไปตามพระราชบัญญัติเดือกตั้ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควร
 หลีกการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายวงศ์ เว็นชิว (จีนบุรี) : ตามที่ได้มีตั้งมาชิกเดินอว้าง
 พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ขึ้นมา ถ้าจะมองแล้วจะเห็น
 ว่ามีเจตนาประสงค์อันดีซึ่งก็จะปรับปรุงให้เป็นไปตามกาตสมัย แต่
 ว่ายังมองไปในแง่เดียว ยังไม่มองในอีกแง่หนึ่ง ยังมองในแง่ที่
 ในแง่ร้ายยังไม่ได้ดูกัน ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่สมควรและยังไม่จำเป็น
 ที่จะต้องจำกัดอายุฐานะในการที่จะเปลี่ยนผู้ใหญ่บ้านให้มีความ
 ด้งชนมชยมมต ๓ ยิ่งกว่านั้นถ้าพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง
 ท้องที่หากได้ผ่านเป็นกฎหมายออกไปแล้ว ชาวร้ายยังจะทำให้ความ
 วัชชองหรือความไม่สะอาดในทางราชการมีมากขึ้น ดังที่ข้าพเจ้าได้
 เห็นมาในบางหมู่บ้านบางตำบล โดยปราศจากผู้ที่มีความรู้ ด้งมชย
 มต ๓ หรือออกอย่างหนึ่งเป็นคนชาติจันทนกัน เมื่อเช่นนี้แล้วเรา

จะหากำหนดผู้ใหญ่ม้านใดอย่างไร ในการตั้งกำนันผู้ใหญ่ม้านก็ต้อง
ให้ราษฎรเลือกผู้ใหญ่ม้าน แล้วผู้ใหญ่ม้านก็เลือกกำนัน ก็ถ้าหาก
ว่าในหมู่บ้าน นั้นตำบลนั้น ไม่มี คนที่อยู่ในความประสงค์ ของพระราช
บัญญัติแล้วจะไปเอาใคร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า เห็นว่ายังไม่สมควร
ภาคทะเลหรือยังไม่สมควร ในเรื่อง ที่ว่าเอาคนต่างชาติ มาเป็น ผู้นำ
แล้วเขาเกี่ยวกัศักดิ์ไทน์ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นและไม่มีเหตุผลเลย
ก็เมื่อเราเลือกเราขึ้นไปเอง แปลว่าในตำบลใดหมู่บ้านใด ถ้าหาก
ว่าราษฎรต้องเลือกผู้ใหญ่ม้านเช่นนี้ ก็เมื่อเราเลือกเราขึ้นไปแล้ว
แปลว่าเราชอบหรือเลือกเราแล้วทำให้เป็นผู้ใหญ่ม้าน และเป็นผู้ที่
มีศักดิ์ธรรมดีจริงเสมอไปหรือ ข้าพเจ้าขอพูดและฝากความดังเกดว่า
มนุษย์เราทุกคนไม่ว่าชาติไหนและคนใด อาจมีทั้งดีและชั่ว ไม่ใช่
ว่าชาติไหนจะชั่วไปทุกคน หรือชาติไหนจะดีไปทุกคน หากเป็นเช่นนั้น
ไม่ เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่สมควรที่จะรับ
หลักการ

๑๘.๐๖ น.

นายโสภณ สุภชระ (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าเองมีความเห็น
พ้องด้วย กับท่านผู้เสนอ รัฐบาล และฝ่ายกำนันได้ อ้างเหตุผลหลาย
ประการในการที่ จะไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าใคร่

จะขอแสดงความเห็นของข้าพเจ้าก่อนจะคัดค้านคำของฝ่ายค้าน ประการ
 แรกที่ข้าพเจ้าขอเดชะว่ากฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นฉบับเดิม
 ของเราเป็นการแสดงความใจดีของชาติไทยเราจนเกินไป โดยไม่นึก
 ถึงว่าเกียรติศักดิ์ของชาติไทยเรานั้นแค่ไหน ขอให้ท่านทั้งหลายจง
 นึกดูให้คิดเถิดว่า เมืองไทยของเรา คนชาติไทยเราถนัดอยู่ใต้ความ
 ปกครองของคนต่างชาตินั้น ท่านจะรู้สึกอย่างไรบ้าง ชื่อนี้เองท่าน
 จะโคเห็น ทำให้คนต่างชาติไม่แปลกใจอย่างไรที่เขามาอาศัยอยู่ใน
 เมืองไทย และไม่รู้ ถึงเกียรติยศอย่างไรเลยในการที่จะแสดงชาติมา
 เป็นคนสัญชาติไทย เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าการที่เห็นว่าการที่เห็น
 ให้คนต่างชาติไม่จงรักหรือไม่มีความรักปรารถนาที่จะถือสัญชาติเป็นไทย
 ข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไรอย่างชาวจีนเป็นต้น แม้ว่าจะถูกซึ่งเกิดมาในเมือง
 ไทยถ้าเราพูดถึงกฎหมายสัญชาติแล้วบุคคลทุกคนที่เกิดในดินแดนไทย
 แม้จะมีสัญชาติเป็นไทยก็ตาม แต่เขาก็ถนัดได้ให้ลูกของเขาไป
 เรียนหนังสือจีนด้วย ไปอยู่ในเมืองจีนด้วย จนกว่าจะมีอายุครบ
 เกณฑ์ทหารจึงได้กลับมา นี่แสดงให้เห็นว่าความใจดีของชาติไทย
 เรามันจนเกินไป จนทำให้เราเหยียบย่ำเกียรติศักดิ์ของชนชาติไทยได้
 ประการที่สอง เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามบทกาน
 ผู้คัดค้านว่า ถ้าแก้กฎหมายฉบับนี้ แล้วจะเป็นการไม่สะดวกต่อ
 เจ้าพนักงาน ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้าพเจ้าเองได้เคยปฏิบัติงานทำนอง
 นานเหมือนกัน รู้สึกหนักใจในเมื่อชาวต่างประเทศเป็นกำนันผู้ใหญ่

สำหรับสภาพนักได้ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่เราไม่ควรจะฟังกัน ขอให้
ถือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรแล้วหรือยัง

๑๘.๑๒ น.

พระพิจารณ์พลกิจ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ตามที่ท่านผู้
เสนอฯ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้า เห็นว่าไม่ควรจะรับ
หลักการ ข้าพเจ้าจะไม่พูดอะไรมาก นอกจากจะชี้ให้เห็นถึงความ
เป็นอยู่เวลานี้ ว่ามีข้อเท็จจริงเพียงไร ตามที่กล่าวหากันว่าท่าน
หรือผู้ใหญ่บ้าน บางคน ที่มีสัญชาติ เป็นคนต่างด้าวแต่เป็นคนในบังคับ
สยามทำหน้าที่ไม่เรียบร้อยนั้นเป็นความจริง ความจริงท่านผู้ใหญ่
บ้านที่มีสัญชาติเป็นคนต่างด้าว แต่เป็นคนในบังคับสยามทำหน้าที่
เรียบร้อยดีหรือไม่ ถึงที่ไม่ดีท่านน่าจะมากบ้าง แต่ถึงที่เราทำตัว
ไม่น่าชื่นชมก็ตาม ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะทำให้คนที่เราทำงานอยู่นั้น
รู้สึกเสียใจเพียงไร ความจริงคนไทยเราที่เป็นกาน้ำมี ผู้ใหญ่บ้านที่
ไม่ดีก็มี ไม่ใช่เราจะทำดีทุกคนไป แต่ท่านยกขึ้นมาว่าดีก็ยก
คนไป ความจริงเป็นเรื่องบุคคลไม่ใช่ปัญหากฎหมาย ความ
จริงถ้าการปฏิบัติตามกฎหมายเป็นการเรียบร้อยแล้วก็ไม่จำเป็นจะต้อง
แต่กฎหมายนี้เลย ไม่เป็นข้อสำคัญในเรื่องที่คนต่างด้าวซึ่งเป็นคนใน
บังคับสยามจะเป็นกาน้ำมี ผู้ใหญ่บ้าน ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร
รับหลักการ และขอเสนอให้ลงมติ เพราะได้พูดกันมากแล้ว

ร.ต. รุณรัตน์ ทรัพย์ ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ วิทยากร
ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว จะพูดต้องขอเปิด
อภิปรายต่อไปเสียก่อน

๑๘.๓๓๒.

นายจิรัส มหาวงศ์นันท์ (นำน) : เรื่องนี้เป็นปัญหาที่ยาก
เพราะว่ามีแง่ที่จะกราบเรียนให้ทางสภาฯ นึกเหมือนกัน ข้าพเจ้าจึงขอ
เปิดอภิปรายต่อไป

สมาชิกวิทยากร

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นอภิปรายต่อไป ขอได้
ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๘ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้ลงมติ ข้าพเจ้าจะขอให้ที่
ประชุมวินิจฉัยเพื่อ การ ลงมติ ผู้ใด เห็นควรรับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๖ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๖ คน

ประธานสภาฯ: พระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไป ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ให้การศึกษาแก่ผู้ใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายฟอง สิทธิธรรม

๑๘.๑๕ น.

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี): ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หลักการทำให้ราษฎรชั้นผู้ใหญ่ได้รับการอบรมตั้งต้นโดยทั่วถึงกัน และมีเหตุผลปรากฏอยู่ในร่างแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าจะพยายามที่จะไม่อภิปรายให้มากเกินไป

กล่าวโดยทั่วไป คนเราก็มองหาด้วยความรู้และความดีดวงทางใจ จึงจะเป็นประโยชน์ ในการที่จะบำรุงคน เพื่อประโยชน์ แก่ตนเอง ครอบครัวและประเทศชาติ แต่การที่จะทำคนด้วยความรู้ ความดีดวงให้เป็นประโยชน์ ได้จริงจางนั้น ก็ย่อมอาศัยศีลธรรมและจรรยา เป็นนายท้ายอีกทีหนึ่ง ถ้าหากจะกล่าวกว้าง ๆ อีกสักหน่อยเราจะเห็น ได้ว่าพ่อเมืองหรือราษฎรที่จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติโดยแท้จริง นั้นก็ได้แก่บุคคลที่หาได้ยากและครอบครัวได้ตามสภาพที่ควรจะเป็น ได้ตามความสามารถของคนก็ควรจะเป็นได้ ทั้งเป็นคนทวิจักรวิชาคือ วิชาครอบครัวและหมู่คณะในทางสุวิชา ในทางสาธารณสุวิชา นี้เป็นต้น นอกจากนี้ การประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชกำหนดกฎหมาย ก็เป็นส่วนที่สำคัญไม่น้อยเหมือนกัน คนที่มีความรู้

ความฉลาดสามารถทำมาหากินหาเลี้ยงชีพ แต่ประพฤติดนเป็นคนต่ำต้อย
 คอฏทนายบ้านเมืองนั้นเขาก็ยอมเห็นได้ง่ายจําไร ไม่ได้ ในที่สุดยอก
 แห่งความประสงค์ ของการปกครองภายใน ก็คือ ความสงบเรียบร้อย
 ด้วยความเมตตา ที่ยอมไปต่อบังคับธรรม ไม่ใช่เรียบร้อยเพราะความใจ
 ความเขลา ความฉลาด ก็พูดเมืองหรือราษฎรที่จะเป็นคนมีประโยชน์
 คงที่ใดก็ตามมาแต่ไหน ราชเจ้าเห็นว่าไม่มีอะไรดีไปกว่าการที่ใ้รับ
 การศึกษาอบรม จริงอยู่ ทุกๆ สิ่งทุกอย่าง อย่างไรก็ดีนั่นแต่เป็นการ
 ศึกษาของมนุษย์ทั้งชั้น ถ้าหากเราจะพิจารณาไปในแง่หนึ่งแล้ว จะ
 วิชาในท่านของเคียวกันกับ พระราชบัญญัติของท่านสมาชิกรัฐ มีเกียรติยศ
 หนึ่งที่เด่นชัดให้มีการเผยแพร่เศรษฐกิจ อะไรเมื่อวันก่อนนั้น ถ้าหาก
 เราเห็นว่าทุก ๆ สิ่ง ทุก ๆ อย่าง ก็เป็นการ ศึกษาของมนุษย์ ทั้งชั้น แล้ว
 เราไม่ควรจะมีโรงเรียน ไม่ควรจะมีอะไรกันโดย ปล่อยให้มนุษย์เรา
 รู้เองเป็นเอง เราต้องการความรักชาติ เราต้องการผลของความ
 ดำมีศักดิ์ ถ้าหากเราต้องการให้สงครามมาเต็มตอนแล้ว เราจะเห็น
 ว่าบ้านเมืองจะล่มจมก่อน ดังนั้นเป็นตัวอย่าง

การทำมาหากิน เราต้องการให้ พลเมืองเรามีความรู้ความฉลาด
 กันเทียบคนต่างชาติในการทำมาหากิน แต่ถ้าวเราจะไม่ทำการตั้งสอน
 อบรมเรา ก็ปล่อยให้คนต่างชาติมาแย่งการทำมาหากิน จนเราหมด
 ศักดิ์ จนราษฎรเราไม่มีทางหากิน โดยให้เขารู้ศักดิ์ของตัวเองแล้ว มันจะ
 เป็นการขายเกินไป

หน้าที่ตามกฎหมาย เราบอกำ ราษฎรทุกคนต้องรู้กฎหมาย
ถ้าใครไม่รู้ให้ทำโทษ เราไม่บอกเขา ไม่เตือนเขา ปล่อยให้เขาทำเอง
ราชการงานเบรชามักเต็มหน้าไม่ถ่วง ครั้นเมื่อเราทำผิดก็จับมาได้ก็ไม่ได้
ตรงเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราเอาเปรียบราษฎรเกินไป เราควรระ
วังตัวเรา เราควรระวังนุคนอกทางใจเราบ้าง นอกจากตั้งภายนอก
เช่นการช่วยเหลือทำมาหากินอื่น ๆ

คราวนี้ ถ้าหากเราจะแบ่งพดเมืองออก ข้าพเจ้าคิดว่าควรระ
แบ่งออกเป็น ๕ ชั้นด้วยกัน คือ

เด็กก็เดี๋ยว ร่างพระราชบัญญัติไม่ได้เกี่ยวข้องกับ ปล่อยให้
เป็นหน้าที่ของพ่อแม่เราจัดการตั้งสอนกันเอง จัดการอบรมกันไปเอง

นักเรียนซึ่งอยู่ในระหว่างเดาเรียน พระราชบัญญัติไม่เกี่ยว
ข้อง ปล่อยให้เป็นที่ของโรงเรียนเขาจัดการกันเอง แต่ขอได้โปรด
ระวังให้ดีกว่า การศึกษาเดาเรียนของนักเรียนเราต้องหรือไม่ได้
เพียงใด เราว่าโรงเรียนอยู่เดาเรียนไม่พอแก่จำนวนนักเรียน
เดาเรียนคน เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นได้ว่า คนจำพวกหนึ่งเมื่อโตขึ้น ก็
เป็นพดเมืองที่เปล่าไม่มีอะไรอยู่ในตัว คือจำพวกที่ไม่ได้รับการศึกษา
เพียงพอน เราได้เรียนเป็นพดเมืองเราจะเรียนพดเมืองที่ไม่เคยได้ รับการ
ศึกษาอบรม

ต่อมาอีกชั้นหนึ่ง ก็คือผู้ใหญ่ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ มุ่ง
ที่จะเกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ในที่นี้ หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการ

ศึกษาหนังสือการบังคับให้เล่าเรียนแล้ว ไปจนถึงพ่อคนแม่คน คน
 จำพวกนี้เป็นบุคคล ซึ่งสำคัญที่สุด ตามความคิดเห็น ของ ข้าพเจ้า
 จำพวกนี้คือบุคคลที่พวกนี้ จำพวกทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศ
 ชาติที่พวกนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นความบุคคลจำพวกนี้สำคัญยิ่งกว่าใคร ๆ หมด
 ส่วนคนแก่ห้องอินเดียที่เดี๋ยวนี้ไม่เกี่ยวข้อง ไม่กล่าวถึงเหมือน
 กัน บัดนี้ให้เขาอนดบายเถระ เขาคิดจะระโมยวัระโมยควายที่ไหน
 ก็เห็นว่าจะไปไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่กล่าวถึง

ข้าพเจ้าขอทูลกล่าวถึงผู้ใหญ่อีกคือไป ชั้นผู้ใหญ่จำพวกที่
 ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วว่า เขาเป็นเด็กเราไม่ได้รับการศึกษาให้ทั่วถึง
 และเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่ เขาก็ไม่ได้รับการศึกษา ดังที่เป็นอยู่ในเวลานี้
 ข้าพเจ้า จึงอยากจะให้ เขาได้รับการศึกษา อบรม ตามสมควร ที่เราจะ
 ทำได้

ความสำคัญของการศึกษาอบรมของเรามีเพียงใดนั้น เห็นจะไม่
 จำเป็นที่ต้องกล่าวอีก แต่จำพวกผู้ใหญ่ที่มีบางพวกที่รัฐบาลเอาใจ
 ใส่จริงจัง จำพวกนี้คือจำพวกตำรวจ จำพวกทหาร จำพวกนักโทษ
 พวกนี้การศึกษาอบรมนั้นจำเพียงพอ ผลเป็นอย่างไรท่านย่อมเห็นได้
 แล้วโดยง่าย ข้าพเจ้าไม่มีสติอะไรที่จะมาแสดง แต่อาจจะกล่าวได้
 ไม่ผิดความจริงใดหนึ่ที่ว่า ผลเมืองที่ได้รับการศึกษาอบรมด้วยการเป็น
 ตำรวจ, ทหารบก, จำพวกที่ได้รับการศึกษาอบรม มีธรรมศึกษา

มันกรรมเป็นต้น เหล่านี้ก็ โคทาคความฉกน้อยกว่าบุคคลจำพวก
 ชนชั้นเป็นความจริง มีแต่คงให้เห็นว่าผลของการให้ผู้ใหญ่ได้รับการ
 ศึกษา ไม่ใช่ไม่มีเสียทีเดียว บุคคลจำพวกนี้เอง เป็นพวกที่ถ่วง
 นักเรียน นักเรียนของเราเมื่อมาโรงเรียนและเขากลับไปบ้าน บิดา
 มารดาของเราเป็นบุคคลที่ว่างเปล่า คือปราศจากการศึกษาอบรมที่
 สมควรแก่สภาพที่จะเป็นพลเมืองดี ความรักความฉลาดทั้งหลายที่เขาได้
 รับจากโรงเรียนนั้นถูกพวกชาวบ้านซึ่งเป็นสิ่งแฉดล่อมกัสน์ไปหมด เรา
 ดอนเด็ก ๆ ไม่ให้เงินการพนัน พ่อเด็กไปบ้าน พ่อแม่ใช้ให้จ้อไฟ
 และพ่อแม่ใช้ระจิวรักษาตัวจ้อจระมาจับ ค่องการเดินเบียด เดินถ
 เดินไปกอะไรเหล่านี้ คือกรรมความรู้เท่าที่เด็กได้รับ ชาวเจ้าเข้าใจว่า
 หายไปหมด เหลืออยู่ก็แต่การอ่านหนังสือออกเท่านั้น นี่ข้อความใหญ่
 ถ่วงการศึกษาอบรมของเด็ก ตรงกันข้าม ถ้าหากพวกนี้เขาได้รับการ
 ศึกษาอบรมแล้ว เขากลับจะเป็นเครื่องอุปกรรม ให้สูงขึ้นอีก

ในทางการเมือง เห็นจะไม่จำเป็นค้องกล่าวมากกว่าราษฎรส่วน
 มากไม่รู้ว่ประเทศคืออะไร ชาติคืออะไร รักชาติรักกันอย่างไร
 บางทีบางส่วนของอาจจะไม่เคยได้ยินด้วยซ้ำไป เราหาได้ทราบว่ประเทศ
 ชาติเราคอยู่ในฐานะอันควรายอย่างสูง โดยเฉพาะในทางเศรษฐกิจ
 ทำงานมาชุกมีเกียรติเมื่อเดินทางไปไหนหนาคือเอง คงจะเห็นด้วย
 มาแล้วว่เท่าที่ราชพเจ้ากล่าวมาโดยย่อๆ นี้ ถ้าหากว่าท่านไปบอกเขาว่า
 เดือน ๗ นี้จะเลือกผู้แทนจะเลือกใคร โดย เรื่องผู้แทนนั้นเลือกมัน

ทำไม เห็นไหมหาบผ้าหาบหมอนตลับบนบ่า ช่วยฉันสักเมื่อไร นี่เป็นความจริง ไม่ใช่ทั่วไป มีอะไรฉันทำเองดีกว่า คงผู้แทนกินเงินเดือนเดียวเงินเดือน กฎหมายออกมาจับหัวเราทุกทีอย่างนั้นเป็นต้น พอจากหน้าท่ามาเสร็จคือหน้าแดง แทนที่เราจะสมัครเข้ามาหากินตามที่เราจะทำได้ ด้วยเห็นว่าชาติของเราตกอยู่ในเศรษฐภย เป็ด่า เราถดถอยจนเกินไปเข้าตงเข้าป่าทำที่วาระไปคดีไม่ แต่ในกระเบ้าเต็มไปดด้วยเครื่องมือของการพระมหากษัตริย์ นึกมีอยู่เป็นจำนวนมากเหมือนกันคือไม่มีอะไรฝังอยู่ในใจว่าชาติของเราถาดังจะด้นจาม เพราะเราก็คิดคค เพราะเราไม่ขยันขันแข็ง ไม่คึดถึงอย่างนั้นเป็นต้น

ในทางปกครอง ราษฎรของเราเป็นด่อนมากมของรัฐบาลไปในเรื่องร้ายมากกกว่าแ่งดี เพราะความรู้นเอง ความไม่รู้เป็นเหตุให้ถอนใจใหญ่ ความไม่รู้เป็นเหตุให้ตั้งดี รัฐบาลทำอะไรไป แท้จริงจะเป็นคุณประโยชน์แก่เขา แต่เขาเห็นว่าเป็นการบีบคั้น เช่นอย่างเมื่อตงตามอันนี้ ข้าพเจ้าเห็นราษฎรชาวจังหวัดราชบุรีเดินทางมาขอรับของค้อทำนนาบกรัฐมนตรีว่าเจ้าพนักงานไปฉ้อคยาข้ากกรมือคยาหมค นี่เพราะอะไร เพราะเขาไม่รู้ ถ้าเขารู้แล้ว เขาจะไม่ค้องเดียดตางค์ ไม่ค้องเหนือบเคินทางมาเลย อันนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าความไม่รู้ ถ้าหากว่าเราจะออกพระราชบัญญัติรักษาน้ำ หรือพระราชบัญญัติรักษาน้ำเท่าที่มีอยู่เดื่อในบคินกค ขอได้ โปรดทราบเถิดว่า ราษฎรหาได้มองไกลไม่เรามีต่ายตาอันไกล เราเห็นว่ารัฐบาลหรือบ้านเมืองมีแต่จะบีบคั้นเรา

ค่อยได้รับการอบรม ศีลธรรมจรรยา มากไปกว่าเดิม ๆ ในโรงเรียน
 หากจะมีการสอน การเทศน์กันในวัดบ้าง ก็เป็นการสอนคนแก่เสียโดย
 มาก แลไปนั่งดับประหงก พดกอนเซ็น แยกฉบับบ้านเขาบุญมาฝาก
 ลูกหลาน ลูกหลานก็ยกมือส่งๆ คับบุญคืออะไรไม่รู้ เกิดแต่ตั้งชา
 เทานเอง เราเป็นเมืองพุทธศาสนา เราควรจะรู้ ศีลธรรมอันเป็นหัวใจ
 ที่จะปฏิบัติเพื่อความเจริญของเรา เป็นต้นตั้งหุดุดู & เซ็นนี้ แล
 เปลา แม่แต่ชอกไม่ค่อยรู้กับ เซ็นนี้ เราควรจะมีการตั้งสอนเขา
 บ้าง

บางท่านขอจะค้านว่ากฎหมายไม่ได้มีอะไร เพราะเป็นการ
 สอนคนผู้ใหญ่ไม่แก่ก็ยาก ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการขึ้นต่อความจริงไป
 ธรรมดา พุทธศาสนาเราทำอนุญาติให้ภรรยาแก่ชาย ๒๐ มี ข้าพเจ้า
 คิดเอาเองว่า คนคิดโค คือชาย ๒๐ บ้างคิดโคอย่างนั้นมัน คงจะไม่
 ไร่นเดียวที่เดียว ว่าจริง คนเราไม่มีอะไรกับจังหวัด แล้วแต่เรา
 จะมัน ถ้าเราจะมันให้กตัญญู ถ้าเราจะมันให้เด็กก็ไม่ยาก แต่แต่
 ขอบาย แล้วแต่ตัว

ในท้ายที่สุดขอจะมีการคิดเห็นไปว่า กฎหมายนั้นจะไม่เป็นการ
 บังคับให้นับถือพระพุทธศาสนาไปหรือ ขอข้าพเจ้าขอตั้งข้อว่า หาก
 เป็นเช่นนั้นไปไม่ เพราะศีลธรรม ไม่จำเป็นจะต้องในพุทธศาสนาหรือ
 ศาสนาอะไร พระพุทธศาสนาเราไม่ได้มุ่งหมายประสงค์เช่นนั้น เรา
 มุ่งประสงค์จะให้ สอนศีลธรรม อันเป็นหลักประพฤติ ของมนุษยทั่วโลก
 ต่างหาก

สรุปรวมความว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าราษฎรผู้ใหญ่นั้นเป็นคนที่สมควรจะได้รับการศึกษาอบรม และบุคคลชั้นผู้ใหญ่ยังไม่แก่เกินไปที่จะได้รับการศึกษา เพื่อคิดแปลงนิสัยจิตใจให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไป ส่วนการอบรมศึกษาของเรานั้น ถ้าด้วยการให้ความรู้ทุกแขนงที่เราเห็นว่าสำคัญและเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่จะก่อผลเกลาเขาให้เป็นคนมีประโยชน์เช่นนั้น ส่วนผลจะได้เพียงใดก็ย่อมแตกต่างปฏิบัติ

ข้าพเจ้าถ่อมถ่อมไปนิดหน่อยว่า กฎหมายนั้นถ้าหากจำออกไปแล้ว จะมีเป็นการคิดเสรีภาพของราษฎรไปหรือ เพราะเป็นการบังคับ อันนั้นไม่น่าจะคิดเห็นเป็นเช่นนั้นเลย เราก็ยอมทราบบอกกันอยู่แต่ว่าราษฎรทอดไปภายหลังก็ได้ กระทบการทำความหาเงินประจำบ้านได้แก่การทำไร่ไถนาอันนี้ มักจะปล่อยให้ลงมือโดยเปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้น เพียงแต่การศึกษาอบรมเคอะละครั่งสองครั่งนั้นก็ยอมจะไม่เป็นการคิดเสรีภาพเกินไป

ประธานสภาฯ : หมกเงดาแต่ท่าน เคียงนั้นญัตติของนาย กิม รินมาเดบมีหนึ่งบอกว่า แม้ถึงว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาขยายกำหนดเวลาประชุมไปอีกแต่ก็คิด งานการที่ในสภาฯ เรามักค้างอยู่ อีกเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นขอให้ เพิ่มวันประชุมในอาทิตย์หน้าเป็นต้นไป สัปดาห์ละ ๓ ครั้ง แทน ๒ ครั้ง ญัตตินั้นได้เป็นญัตติที่ข้าพเจ้า ในฐานะที่เป็นประธาน เห็นว่ามีเหตุผล จึงได้อนุญาตให้นำเสนอ

เจ้าในที่ประชุม ถ้าผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ขอดำเนินไปรคยก็มี
รับเข้าพิจารณาให้พูด

ไม่มีผู้มาชกขกมือ

ประธานสภาฯ : เมื่อ ไม่มีใคร มีความเห็น เป็น อย่าง อื่น
ข้าพเจ้า ถือว่า ที่ประชุม อนุมัติให้ เพิ่ม วันประชุม วันพฤหัสบดี ขึ้นอีก
วันหนึ่ง เวลาตามเดิม คือ วันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์
และจะได้แจ้งแจ้งตามความประสงค์ หมดเวลา เด็กประชุม

เด็กประชุมเวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา

ทองอยู่ พุ่มพัฒน์
อรุณ ทองบั้งโชติ
นายจำลอง ดาวเรือง
ปรีกษ์ แก้วปลั่ง
ทองสลับ สุภะมาร์ค
บุรณวาท
ทองใบ สุกนธกนิษฐ
พุง ระงับภัย

สนิท ผิวนวน
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
บุญช่วย สุกนธมิตร
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ศิริ อินทร
ดิน จุฑะรพ
ประเทือง อินทร
สุนทร ธิพลากร

ตรวจแล้ว ๕/๕/๒๕๑๓

ผู้ตรวจงานการประชุม

วิทร
รองประธานคนที่ ๓ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร